

Giới thiệu Cung Chiều Nữ Bác Sĩ

Truyện Cung Chiều Nữ Bác Sĩ của tác giả Niên Tiểu Hoa là một câu truyện thuộc thể loại truyện ngôn tình trùng sinh hiện đại, sủng ngọt.

Kiếp trước cô cơ khổ không nơi nương tựa, cũng bởi vì không có chỗ dựa, cuối cùng bị hàm oan bỏ tù. Một lần sống lại, được bảo bồi tở truyện, có được không gian, học y được của Thành thần y. Mở phòng khám, xây dựng công ty, mua nhà mua đất, nhận tở quy tông, giá trị con người càng ngày càng cao, đội ngũ cầu hôn càng lúc càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Giới thiệu

Kiếp trước cô cơ khổ không nơi nương tựa, cũng bởi vì không có chỗ dựa, cuối cùng bị hàm oan bỏ tù. Một lần sống lại, được bảo bồi tở truyện, có được không gian, học y được của Thành thần y. Mở phòng khám, xây dựng công ty, mua nhà mua đất, nhận tở quy tông, giá trị con người càng ngày càng cao, đội ngũ cầu hôn càng lúc càng lớn.

“Đại thiếu gia, hôm qua tiểu công tử Triệu gia giả bộ bệnh đi đến chỗ thiếu phu nhân tương lai cầu được chữa bệnh...” Người giúp việc nói.

Người nào đó rất không vui: “Đánh chân chó của cậu ta, phá hủy ngũ tạng lục phủ của cậu ta! Giả bộ bệnh? Ông đây để cậu hoàn toàn bị bệnh luôn!”

“Vâng! Chẳng qua là Đại thiếu gia... Cậu làm gì vậy?”

Người nào đó ăn hết một bàn đồ ăn quá thời hạn, người giúp việc khó hiểu.

“Bị bệnh, tôi muốn đi tìm vợ chữa bệnh!” Một người con trai nào đó giả bộ suy yếu.

“.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Chương 1: Trùng sinh mười năm trước.

Ánh mặt trời bên ngoài chiếu vào cửa sổ, Cảnh Vân Chiều nhíu mày, từ từ mở mắt, đầu đau muốn nứt luôn, cô đứng lên, tóc dài buông xỏa xuống, Cảnh Vân Chiều ngẩn người, là ai đang đùa cô vậy?

Mái tóc dài của cô không phải đã bị Kiều Hồng Diệp cắt bỏ không còn dài nữa sao? Sao lại vẫn còn?

Trong không khí tản ra một mùi thơm ngát nhàn nhạt, Cảnh Vân Chiều quay đầu nhìn lại, trên mặt bàn có một chén cháo ngọt, chẳng qua là vừa nhìn qua trong lòng cô lại hưng hăng chấn động!

Nơi này là chỗ ở trước kia của cô!

Phòng ngủ sạch sẽ, trên bàn là bình hoa lưu ly mà cô thích nhất, bên trong cắm vài cành trúc phú quý, trên giường một màn lụa màu xanh, mọi thứ trong phòng cũng không giá trị gì mấy, khi có những đồ vật này là thời điểm hạnh phúc nhất cả đời cô.

Trong lòng Cảnh Vân Chiều vô cùng hoang mang, tay run rẩy cầm lên cái gương bên cạnh, bên trong là một khuôn mặt quen thuộc nhưng có chút xa lạ.

Đây là cô, nhưng là cô của nhiều năm trước!

Chẳng lẽ, cô sống lại? !

Hai tay Cảnh Vân Chiều nắm chặt, khuôn mặt trong gương, tấm lịch trong phòng, tất cả đồ vật nói cho cô biết, ý nghĩ của cô không sai, đây là mười năm trước! Năm cô mới mười lăm tuổi!

Nắm chặt tay, mọi chuyện kiếp trước coi như một con ác mộng, làm cho cô khắc cốt ghi tâm!

Nhớ tới những chuyện kia, trong lòng Cảnh Vân Chiêu run rẩy, một lát sau, mới xuống giường mở cửa, trong phòng khách là những khuôn mặt quen thuộc, Cảnh Vân Chiêu nhìn thấy khuôn mặt của kẻ thù, chỉ cảm thấy máu huyết trong người đều nóng lên, hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Trong phòng khách có bốn người, hai người lớn, hai đứa nhỏ.

Mẹ của cô Diệp Cẩm, cha dượng Kiều Uy Dân, cùng với một đôi song sinh trai gái, Kiều Hồng Diệp và Kiều Từ Châu.

Kiếp trước cô vẫn nghĩ Diệp Cẩm là mẹ ruột của cô, nhưng sau này mới biết được, kỳ thật cô chỉ là một đứa con được nhặt về nuôi, thứ thuộc về cô chỉ là miếng ngọc bội cô luôn đeo trên người có khắc tên, có lẽ là tên cô, hoặc họ của cô, Diệp Cẩm vẫn đối với cô không tệ, nhưng dưới tình huống cô không tranh chấp với hai đứa con Kiều Hồng Diệp và Kiều Từ Chân của bà.

Về phần cha dượng Kiều Uy Dân. . . Trong mắt Cảnh Vân Chiêu tràn đầy chán ghét và hận ý.

Kiếp trước cũng khoảng thời điểm này, Diệp Cẩm bị bệnh nặng qua đời, cô trở thành con hoang mà người nhà không ai hoan nghênh, Kiều Uy Dân là một người đàn ông đê tiện, ham mê tình dục, không có bà vợ Diệp Cẩm, lại muốn động tay động chân với cô, khi đó tuổi cô nhỏ lại nhất gan, chỉ có thể vụng trộm trốn tránh không dám tố giác, vẫn cho rằng chỉ cần cô nhanh ra ngoài học đại học thì có thể tránh tên súc sinh này.

Lại không nghĩ rằng người đàn ông này căn bản không nghĩ tới khi cô đến trường học, ông ta lấy danh nghĩa người giám hộ ép buộc cô nghỉ học, để cô ở trong nhà giặt quần áo nấu cơm cho ba cha con họ.

Cô ở nhà mà trong lòng run sợ sống năm năm, ngược lại là không có bị Kiều Uy Dân thực hiện được, chỉ có điều lại vì bị Kiều Hồng Diệp phát hiện tâm tư của Kiều Uy Dân, Kiều Hồng Diệp tung tin đồn khắp nơi, nói cô quyến rũ cha dượng, khiến cô mất thanh danh, mỗi lần đi ra ngoài đều phải bị người khác chỉ trích.

Năm hai mươi tuổi, cô vô tình gặp một bạn học cũ, đối phương nhiệt tình theo đuổi cô, náo loạn đến người đứng đầu trong thị trấn cũng biết.

Cô biết tình huống của mình, căn bản không có chấp nhận, nhưng mà Kiều gia vẫn buông tha cho cô.

Dưới sự tức giận của Kiều Uy Dân rốt cuộc không nhịn được ra tay với cô, đêm đó trong quá trình phản kháng, cô lỡ tay giết chết người, rõ ràng là phòng vệ chính đáng, lại bị Kiều Hồng Diệp và Kiều Từ Chân đổi trắng thay đen, cô bị buộc phải ngồi tù.

Mà người oanh oanh liệt liệt theo đuổi cô, cũng tại lúc cô ngồi tù thì nói cho cô biết, anh ta căn bản không thích cô, sở dĩ làm như vậy, chỉ vì kích thích Kiều Hồng Diệp, người anh ta thật sự thích, chỉ có một người là Kiều Hồng Diệp!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chương 2: Phúc tinh ngăn cản thần hung ác

Nhớ tới chuyện cũ trước kia, Cảnh Vân Chiêu hận lúc này không thể khiến người này gặp báo ứng, chẳng qua trong lòng cô cũng rõ ràng, lúc này cô vẫn là người con gái không có thể lực chống đối họ, nếu như tùy tiện làm ra cái gì, nhận được vẫn là mình!

“Chị, chị đã tỉnh rồi à? Thật sự là quá tốt, mẹ cũng bệnh thành như vậy, em thật sự rất sợ nhà chúng ta lại xảy ra chuyện gì...” Kiều Hồng Diệp giả vờ giả vịt nói.

Sắc mặt Diệp Cẩm tái nhợt, đã là bệnh nguy kịch, giống như cô nhớ kỹ không sai, qua đời cũng chính là chuyện mấy ngày nay, bây giờ đang chuẩn bị hậu sự rồi.

“Vân Chiêu, con đó cũng không hiểu chuyện rồi, mẹ con vẫn còn đang bệnh, con không ở trong nhà chăm sóc, ngược lại cùng những tên lưu manh sống chung một chỗ, nếu không phải lúc đó cảnh sát đi ngang qua, con muốn có kết cục gì đây? !” Kiều Uy Dân nhiên là một dáng vẻ người cha hiền lành.

Lần này cô té xiu kỳ thật toàn bộ là do Kiều Hồng Diệp ban tặng.

Mặc dù năm nay mới mười lăm tuổi, nhưng trong huyện thành lên trung học, ngày hôm qua là thứ sáu, tan học, trên đường cô chuẩn bị ngồi xe về nhà, gặp mấy tên côn đồ, cưỡng ép giữ cô lại, trước mặt nhiều học sinh đi ngang qua muốn động thủ động cước với cô, giả bộ đáng vẻ giống như rất quen thuộc, sau đó lại kéo cô tới bên trong ngõ nhỏ, lúc đó nếu không phải vừa đúng lúc có một cảnh sát đi ngang qua, cô sợ mình căn bản sẽ không còn trong sạch rồi!

Vốn là cô hoàn toàn không biết chuyện này là có âm mưu, thẳng đến khi Diệp Cẩm chết, cô vô tình nhìn thấy Kiều Hồng Diệp liên lạc với mấy tên côn đồ đó, giờ mới hiểu được chân tướng sự thật!

Kiều Hồng Diệp so với cô nhỏ gần một tuổi, nhưng dù thế nào cô cũng không nghĩ tới, tuổi cô ta nhỏ như vậy mà có tâm cơ như thế, nhẫn tâm như vậy!

“Cha, cha cũng biết, thành tích của con trong toàn trường xếp hạng nhất, cách xa vạn dặm với người thứ hai, cha cảm thấy học sinh như vậy có khả năng cùng mấy tên côn đồ đó có quan hệ sao? Chuyện này rõ ràng cho thấy những người kia cố ý khi dễ con.” Cảnh Vân Chiêu không hề cố kỵ nói.

Nếu là lúc trước, lúc này cô sẽ nhẫn nhịn, nhưng bây giờ, nếu như không muốn ở chung với mấy người này nữa, cần gì phải cẩn thận từng li từng tí!

Kiều Hồng Diệp nghe xong lời này của Cảnh Vân Chiêu, mặt lúc đỏ lúc trắng.

Cô và Cảnh Vân Chiêu cùng với Kiều Tử Châu đều học chung một trường, nhưng khác nhau chính là, thành tích của em trai không tốt, là chi tiền mới được vào học, mà mặc dù cô đã dùng hết toàn lực, cũng chỉ có thể đứng thứ hai khi khảo thi toàn trường!

Cảnh Vân Chiêu giống như là một ngọn núi lớn, thành tích vĩnh viễn so với cô ta tốt, thậm chí mặc kệ cô ta có cố gắng thế nào, cũng không đuổi kịp!

Có điều, kỳ thật số tuổi của Kiều Hồng Diệp nhỏ hơn Cảnh Vân Chiêu phải học sau, nhưng lúc trước Cảnh Vân Chiêu đến trường, Kiều Hồng Diệp và Kiều Tử Châu không phục, chét quần kéo đánh chính là để cho Diệp Cẩm tìm quan hệ, cho hai người đến trường sớm, mới khiến ba người khác tuổi nhau nhưng học cùng một cấp.

“Mẹ... Lão sư nói thành tích của con có thể tiến bộ, có điều gần nhất con thật sự không có cách giống như chị an tâm học tập như vậy, con lo lắng cho sức khỏe của mẹ, mẹ, con thật sự rất sợ, mỗi lần đi học cuối cùng con vẫn không thể tập trung tinh thần, ngủ cũng ngủ không ngon...” Kiều Hồng Diệp lập tức ôm cánh tay Diệp Cẩm nói.

Rốt cuộc là con gái ruột, ánh mắt Diệp Cẩm nhìn Kiều Hồng Diệp vĩnh viễn đều tràn đầy cưng chiều.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu lạnh lùng.

Diệp Cẩm người mẹ này trong lòng cô vẫn rất kính trọng, dù sao bà ấy nuôi mình hơn mười năm, nhưng trái tim vẫn lạnh.

Diệp Cẩm nhìn cô rất ít có vẻ mặt như thế, phần lớn thời gian đáng tươi cười đều có chút giả dối, từ nhỏ khiến cho cô làm cái này làm cái kia thay Kiều Hồng Diệp, chỉ cần cô không đồng ý, Diệp Cẩm sẽ tức giận, không đánh nhưng sẽ mắng.

Trước kia trong lòng cô không rõ, vì cái gì đều là con gái lại khác biệt lớn như vậy, nhưng bây giờ là đã hiểu.

Cô là được Diệp Cẩm nhặt được, khi đó Diệp Cẩm đã mang thai, bà vốn định bỏ đứa nhỏ đi, nhưng lại sợ làm bậy, trong lòng bất an tìm thầy bói một quẻ, thầy tướng số nói mặc dù mạng cô cứng rắn, nhưng đối với đứa nhỏ của Diệp Cẩm mà nói chính là phúc tinh, có thể ngăn cản thần hung ác, phù hộ con của bà cả đời bình an phú quý...

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Chương 3: uống lộn thuốc

Nếu như lúc trước người xem tướng đó không có nói như vậy, chắc hẳn hôm nay cô còn có thể sống sót trong căn nhà này, nhưng dù có chết ở bên ngoài, cũng tốt hơn so với kiếp trước cô ở Kiều gia mà phải chịu nhục hành hạ cuối cùng còn bị bỏ tù.

“Vân Chiêu, Hồng Diệp là em gái của con, làm gì có người chị nào lại đi nói lời ngấm ngầm hại em gái mình chứ? Thành tích con tốt, còn không phải do di truyền gen của mẹ sao? Hơn nữa Hồng Diệp là một đứa nhỏ tốt, từ nhỏ đến lớn cũng chiều theo con, bằng không con có thể đứng nhất toàn trường sao? Khục khục!” Diệp Cẩm nói liền một hơi xong, ho đến mặt đỏ bừng.

Đối với bệnh của mình, bà đã cam chịu số phận rồi, chỉ lo lắng cho hai đứa con của mình mà thôi.

Bà thậm chí có chút ít hoài nghi, có phải lúc trước nghe theo tên tướng số đó đem Cảnh Vân Chiêu về nhà, bây giờ mới giảm tuổi thọ của bà hay không.

“Mẹ nói đúng, con quả thật cái gì cũng di truyền từ mẹ, Hồng Diệp di truyền cha nhiều nhất, mẹ nhìn con với Hồng Diệp xem, một chút cũng không giống đâu!” Cảnh Vân Chiêu cố ý nói.

Trong cổ Diệp Cẩm nghẹn một hơi, trừng mắt nhìn cô.

Bà cảm thấy hôm nay đứa nhỏ Vân Chiêu này giống như là uống lộn thuốc, nói chuyện đều mang theo dao găm, làm cho người ta không thoải mái.

“Được rồi được rồi, con lúc nào cũng ba hoa như vậy! Cũng nên học Hồng Diệp một chút đi, con gái phải dịu dàng hiểu chuyện, bằng không sau này sao tìm được nhà chồng!?” Diệp Cẩm tức giận, thân thể càng ngày càng không thoải mái.

Bệnh của Diệp Cẩm đến vô cùng nhanh, như ngày thường cũng không thấy bà có chỗ nào không thoải mái, nhưng đột nhiên có một ngày bị đưa đi bệnh viện, kiểm tra ra là gan có một khối u, còn là ác tính mới chết chứ.

Đã trải qua một đoạn thời gian trị liệu, chẳng qua không có tác dụng gì, hơn nữa tóc cũng không còn, toàn bộ người nhìn qua ỉu xìu.

Kiều gia cũng chỉ là nhà bình thường, trong tay không có nhiều tiền, một thân bệnh của Diệp Cẩm, tiêu đi hơn phân nửa tiền gửi ngân hàng, bác sĩ lại đề cho người nhà chuẩn bị hậu sự, trong lòng Diệp Cẩm rõ ràng bản thân sống không được bao lâu, cho nên mới có ý muốn về nhà, bà cũng không muốn chết trong bệnh viện kinh khủng kia đâu.

Mà trong lúc ở nhà thân thể của Diệp Cẩm quả thật cũng khá hơn một chút, vì vậy càng không muốn đi bệnh viện.

Cảnh Vân Chiêu không muốn um sùm cũng bà nữa, quay người đi tới phòng bếp, lấp đầy bụng của mình.

Cô là người thiếu nợ Kiều gia, nhưng nhiều năm cô luôn làm nội trợ trong nhà, còn có kiếp trước ở bên ngoài làm công tiền mà cô kiếm được, một phần không giữ lại, toàn bộ đều đưa cho Kiều gia, cuối cùng còn phải rơi vào kết cục thảm như vậy, mặc kệ như thế nào thì vậy cũng đã đủ rồi!

Hơn nữa, từ nhỏ thành tích của cô đã tốt rồi, cho dù là lúc tiểu học cũng không ít lần tham gia thi đua có được tiền thưởng, về sau cô càng không tốn hay tiêu một đồng tiền của gia đình, bình thường còn phải nom nớp lo sợ ăn ít uống ít, dựa vào cái gì?

Về phần chén cháo trong phòng, cô cũng không dám ăn.

Kiếp trước chính là ăn chén cháo kia, cô mới bị tiêu chảy ở nhà ngay người một tuần lễ.

Trước kia cô cho là không có gì hết, vẫn cảm thấy ở trong nhà này cô hạnh phúc lắm, nhưng bây giờ cô không nghĩ như vậy.

Người trong nhà ăn cũng không nhiều, Cảnh Vân Chiêu cũng không chọn, đơn giản ăn một chút, trong lòng cũng đang tính toán chuyện sau này.

“Chị, trong phòng không phải có cháo sao? Sao chị còn tới phòng bếp ăn?” trong lòng Kiều Hồng Diệp có chút mất hứng, hỏi.

“Cháo lạnh rồi chị cũng không dám ăn, ngộ nhỡ bị tiêu chảy thì làm sao bây giờ? Hơn nữa thứ hai còn có cuộc thi, sao có thể ăn thức ăn không an toàn như vậy được, chị có thể chắc là ăn vô sẽ bị tiêu chảy.” Cảnh Vân Chiêu có chút thâm ý trả lời.

Trong lòng Kiều Hồng Diệp hoảng hốt: “Nào có ai nói như vậy, ăn cháo lạnh lại bị tiêu chảy? Chị, chị càng ngày càng yếu ớt rồi!”

“Hồng Diệp, thân thể em luôn tốt không yếu ớt, bằng không em ăn chén cháo kia đi?” Cảnh Vân Chiêu ngược lại trào phúng.

“Cảnh Vân Chiêu! Chính con cũng sợ tiêu chảy lại kêu Hồng Diệp ăn nó làm cái gì! Con nhỏ này hôm nay muốn tạo phản phải không?!” Cảnh Vân Chiêu vừa mới nói xong, sau lưng liền truyền tới tiếng gào thét của Kiều Úy Dân.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Chương 4: không có lương tâm bạch nhãn lang

Năm nay Kiều Úy Dân hơn bốn mươi tuổi, bởi vì lúc còn trẻ có bộ dáng đẹp trai, vì vậy mặc dù tuổi đã lớn, cũng không quên cách ăn mặc, mặc kệ là ở nhà hay ở bên ngoài, trên người dù sao vẫn xịt chút nước hoa, chải đầu bóng loáng.

Chẳng qua là tướng tùy tâm sinh, ông vĩnh viễn là tên háo sắc dâm đảng khó sửa đổi, nhìn qua có chút hèn mọn bỉ ổi, nhất là ở tuổi này mà trên mặt không có một cọng râu, lại phối hợp với nụ cười kia của ông, nhìn qua giống như một tên thái giám.

“Cha, vừa rồi con tốt bụng hỏi chị một câu, không nghĩ tới chị lại hùng hổ dọa người như vậy.” Kiều Hồng Diệp không chút ngại ngùng bỏ đá xuống giếng.

Cha mẹ đã sớm nói cho cô ta biết thân thể của Cảnh Vân Chiêu, nếu như cô là chị ruột của mình cũng thôi đi, nhưng chẳng qua cô chỉ là được mẹ nhặt

từ bên ngoài về!

Mẹ nói, Cảnh Vân Chiêu là phúc tinh ngăn chặn hung ác cho cô, nếu là như vậy, phải có giác ngộ của một người giúp việc! Dựa vào cái gì mà dám đề đầu cô khắp nơi?

Trong trường học các thầy cô đều nói Kiều gia có hai đứa con gái đều thông minh, nhất là Cảnh Vân Chiêu! Mỗi lần nghe nói như thế, lòng của cô ta giống như có ngàn vạn con kiến đang gặm cắn trong đó, hận không thể nói với tất cả mọi người, Cảnh Vân Chiêu chỉ là một đứa con hoang đẻ tiện!

Nhưng cô ta biết rõ, dù cô ta nói như vậy, người khác cũng chỉ biết nói Cảnh Vân Chiêu kiên cường hiếu học, cô ta không có ngu như vậy!

“Cảnh Vân Chiêu, mau ăn hết chén cháo kia! Ông đây tạo điều kiện cho cô ăn cho cô uống, cô chọn ba lấy bốn cũng thôi đi giờ còn muốn khi dễ em gái, cô là người không có lương tâm đồ bạch nhãn lang(*như kiểu nuôi ong tai áo)!” Kiều Uy Dân bắt mắt tức giận nói.

Bất quá trong lòng lại dâng lên chút khác thường.

Con nhỏ này, ông vất vả khổ cực cho ăn lớn, nhớ năm đó cũng chỉ là con bé con ốm o gầy mòn, không nghĩ tới hôm nay trưởng thành ngược lại là càng ngày càng đẹp.

Đầu của Cảnh Vân Chiêu so với Kiều Hồng Diệp cao hơn một chút, nhưng lại gầy đáng thương, chẳng qua nơi trở mã cũng chút khiêm tốn nào, bởi vậy nhìn qua cũng rất hấp dẫn.

Hơn nữa cô có mái tóc dài, màu tóc đen bóng, làm nổi bật làn da trắng vô cùng tốt của cô, so với Kiều Hồng Diệp nhỏ như ngọc bích, quả thật đẹp hơn rất nhiều.

Chỉ tiếc kiếp trước Cảnh Vân Chiêu chịu khổ quá nhiều, nhất là lúc học cấp 3, Kiều Hồng Diệp thấy cô được rất nhiều nam sinh hoan nghênh, liền động tay động chân, bên ngoài đồn đãi cô đến không chịu nổi, hơn nữa Diệp Cẩm sau khi chết cô còn phải đi làm công, một người làm nhiều chuyện như vậy, làn da cũng dần dần trở nên càng ngày càng kém, thậm chí ngay cả mái tóc dài cuối cùng cũng bị Kiều Hồng Diệp cắt bỏ đến không còn một chút gì.

Không chỉ như vậy, sau khi cô bị bỏ tù, Kiều Hồng Diệp còn không chịu buông tha cho cô, liên lạc với các tù nhân khác, chỉ cần tóc cô dài ra được một chút liền bị cạo sạch!

Lúc này trong lòng Cảnh Vân Chiêu nhen đầy lửa giận, “Mấy người cứ như vậy không hỏi kỹ xanh đỏ đen trắng sao? ! Nhiều năm như vậy, dù nuôi con chó cũng nên có tình cảm, tôi lại là một người sống sờ sờ, nhưng ngay cả một con chó cũng không bằng sao? !”

“Chát!” Cảnh Vân Chiêu vừa dứt lời, một cái tát của Kiều Uy Dân liền đánh tới.

Lập tức, trên mặt cô có năm dấu tay đỏ đậm

Nếu là kiếp trước bị đánh, cô sẽ ủy khuất mà khóc, nhưng bây giờ cô vô cùng tỉnh táo.

“Ăn! Hôm nay mày mà không ăn, ông không đánh chết mày là không được!” Kiều Uy Dân oán hận nói.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu rõ ràng, trên pháp luật Kiều Uy Dân và Diệp Cẩm là người giám hộ của cô, hôm nay cô mới mười lăm tuổi, đi ra ngoài sống căn bản không có khả năng, huống hồ, hôm nay cô mới sống lại, chưa kịp chuẩn bị cái gì, trên người cũng không có đồng nào, dưới tình huống như vậy, không thể tùy tiện đi ra ngoài.

Đi, nhất định là phải đi, nhưng cô không thể đối mặt với du luận!

Lúc trước người Kiều gia làm cho cô thân bại danh liệt, ở kiếp này, mặc kệ như thế nào, cô cũng phải báo thù cho kiếp trước! Mà một tát này... Càng tốt cho cô lợi dụng!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chương 5. Hoảng sợ phát hiện không gian

Cảnh Vân Chiêu liếc nhìn già trẻ trong căn nhà này, cười lạnh một tiếng, trực tiếp đi qua người hai cha con họ.

“Mày đi đâu!” Kiều Uy Dân không vui kéo tay cô lại hỏi.

“Không phải cha kêu con đi ăn cháo sao? Con ăn là được!” Cảnh Vân Chiêu lạnh lùng nói ra, trực tiếp hất tay Kiều Uy Dân ra, đi trở về phòng của

mình, nhìn chén cháo nguội lạnh kia, một hơi ăn sạch.

Tiêu chảy mà thôi, không chết được, hơn nữa đợi đến lúc đó, dù không có sức cô cũng sẽ đúng hẹn đi thi!

“Thật là một đứa có tính nết ti tiện, một ngày không đánh hai ba lần là không chịu yên tĩnh!” Trong lòng Kiều Úy Dân đã hài lòng, nhìn cô một cái, trở về ghế sofa tiếp tục xem TV, ngược lại là Kiều Hồng Diệp bước tới, một bộ dáng muốn xin lỗi, chỉ tiếc cô ta còn chưa bước vào cửa, Cảnh Vân Chiêu liền “Rầm” một tiếng đóng cửa phòng lại, thuận tay khóa cửa....

Thân thể run rẩy, trong mắt tràn đầy hận ý.

Cô quá nhỏ bé, lấy tình huống của cô bây giờ, đừng nói báo thù, chính là tự bảo vệ mình cũng khó khăn!

Cảnh Vân Chiêu thở ra một hơi, ngồi ở bên giường, kéo sợi dây chuyền trên cổ ra.

Khối ngọc này là cô mang theo từ nhỏ, kiểu dáng kỳ thật cũng đơn giản, chỉ là hồ lô nhỏ mà thôi, phía dưới hồ lô có một chữ “Cảnh”, nhìn qua cũng có lâu lắm rồi.

Theo lý thuyết nên sớm bị người Kiều gia cướp đi, nhưng sau này từ trong miệng Kiều Hồng Diệp cô biết được, lúc trước người xem tướng lúc trước cho cô nói ngọc này có linh tính, ngọc càng đeo từ nhỏ có thể áp chế sát khí trên người cô, nếu là ném đi, không chừng không thể giúp Kiều Hồng Diệp và Kiều Từ Châu ngăn cản hung thần, còn có thể khắc đến người bên cạnh.

Nếu như không phải người đó nói như vậy, chỉ sợ thứ này sớm đã bị Diệp Cẩm và Kiều Úy Dân cầm lấy đi bán rồi.

Cảnh Vân Chiêu nhìn ngọc hồ lô, nhất thời thất thần, cô có chút nghi ngờ về cha mẹ ruột của mình, chỉ có điều trong nháy mắt lại tự giễu.

Nếu như cha mẹ ruột của cô thật sự quan tâm cô, sợ rằng cũng sẽ không vứt bỏ, mặc kệ cô như vậy?

Vừa muốn nhét ngọc hồ lô vào trong áo, Cảnh Vân Chiêu đột nhiên cảm thấy trong đầu truyền đến một cơn đau nhức, giống như có đồ vật gì đó bị xé rách, bùm lấy đầu khó khăn giữa trong chốc lát, cơn đau nhức kia lại biến mất vô tung.

Chẳng qua là vừa ngẩng đầu, thấy hoàn cảnh xung quanh đã thay đổi.

“Đây là đâu?” Trong lòng Cảnh Vân Chiêu giật mình.

Nơi đây một mảnh sương mù dày đặc, bên cạnh có miệng giếng cổ, nhìn qua có chút lâu đời, bên cạnh giếng có một tượng đá hình rồng, trong miệng phun ra dòng nước màu lam, phải là trong giếng nước.

“Lão phu đợi nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng đợi được người thừa kế. . .” Trong hư không, một giọng già nua lên tiếng.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu nhảy dựng, “Ai! ?”

“Cô bé, con không cần sợ hãi, mở bàn quay trên bàn đá phía sau con ra, thì sẽ thấy lão phu.” Ông lại nói.

Lúc này Cảnh Vân Chiêu vô cùng sợ hãi, nhưng giọng nói này quả thật vô cùng hiền hòa, hơn nữa không biết vì cái gì, cô có một cảm giác thân thiết với nơi kỳ quái này, giống như rất quen thuộc.

Ma xui quỷ khiến cô đi tới bàn đá, bàn này không lớn, trên mặt bàn có khắc hoa văn kỳ quái, chính giữa hoàn toàn có một bàn quay chuyển động, Cảnh Vân Chiêu hít vào một hơi, đưa tay xoay bàn quay một vòng.

Lập tức, chỉ thấy trên bàn quay đột nhiên hiện lên một tia hư ảnh, khiến Cảnh Vân Chiêu lại càng hoảng sợ.

Hư ảnh này có dáng vẻ tiên phong đạo cốt(*như thần tiên), nhìn qua vô cùng hòa ái, “Ông ơi, ông, ông là. . .”

“Nếu như cháu có thể tiến vào bình ngọc không gian này, liền chứng minh cháu là hậu nhân của Cảnh Hạc ông, cô bé, cháu tên là gì?” Người này nhìn Cảnh Vân Chiêu rồi hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chương 6: Số mệnh nghịch thiên

Cảnh Vân Chiêu có chút khó hiểu, chẳng lẽ người này là ông nội của mình hay là ông cố? Nhưng đáng về hư ảnh của ông như vậy? Hơn nữa, ông còn nói đây là bình ngọc không gian, dưới gầm trời này thật sự có không gian thần kỳ như vậy sao?

“Cảnh Vân Chiêu.” Mặc dù nghi ngờ, nhưng Cảnh Vân Chiêu vẫn ngoan ngoãn trả lời.

“Bé con Vân Chiêu, theo lý thuyết con có thể kêu ông một tiếng lão tổ tông. Ông tên là Cảnh Hạc, vốn là một người Y sư xuất sắc ở Đại Lục dị giới, ngàn năm trước cơ duyên xảo hợp phát hiện đại lục này, cả đời đau khổ nghiên cứu y thuật, trị bệnh cứu người, cuối cùng sống đến ba trăm tuổi liền tiêu tan mất hết, hai tay buông xuôi, vốn nên tiến đến vòng luân hồi, nhưng không yên lòng một thân y thuật của ông, bởi vậy đặc biệt dùng đến bình ngọc không gian ở dị giới phong ấn hồn mình vào đó, chờ đợi hậu nhân có duyên đến đây nhận truyền thừa.” Lão nhân thờ dài nói.

“Ngọc âm không gian này vô cùng có linh tính, cần người có được số mệnh nghịch thiên, bởi vậy ông đã đợi mấy trăm năm.” Ông lão lại bổ sung một câu.

Cảnh Vân Chiêu nghe xong, sợ hãi, kinh ngạc, đủ loại tâm tình từ trong lòng lướt qua.

Số mệnh nghịch thiên?

Cô sống cả đời thê thảm mà chết, vốn nên là một người không may, nhưng lại có cơ hội trùng sinh làm người, chẳng lẽ điều này chính là số phận nghịch thiên mà ông lão này nói?

“Ông ơi, ông vậy ý của ngài là, cháu chính là người ông đang đợi?” Cảnh Vân Chiêu không xác định hỏi một câu, về phần câu lão tổ tông kia, lúc này có chút không kêu ra được.

“Không sai. Ông nhìn ra được, quanh thân cháu đều là chính dương cương khí, nếu là ở dị giới trước đây ông sống tất nhiên tiền đồ vô lượng, nhưng hôm nay ở chỗ này chỉ sợ cơ hội phát triển của con đã ít lại ít hơn, Vân Chiêu, không biết con có nguyện ý kế thừa y thuật của ông lão này không?” Lão nhân mở miệng hỏi.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu tất nhiên là nguyện ý!

Chẳng qua là...

“Ông ơi, không nói dối ông, con không có học y...” Cô biết nếu học y học Trung Quốc phần lớn từ khi còn bé liền bắt đầu học tập, nhưng cô trước kia chưa bao giờ tiếp xúc qua, hôm nay ông lão này tùy tiện muốn dạy cô, cuối cùng lại phát hiện cô là khối gỗ mục, chẳng phải lãng phí tâm tư sao?

Ông lão nghe xong lời này, lập tức vui, “Không sao, chỉ cần cháu nguyện ý, ông tự có cách.”

Cảnh Vân Chiêu nửa tin nửa ngờ, bất quá nghe ông lão đã nói như vậy, tự nhiên đồng ý, vội vàng nhẹ gật đầu.

Một thân y thuật của ông lão, nếu là có thể học được một ít, cũng sẽ được ích lợi vô cùng.

Ông lão thấy cô, đưa tay trên bàn quay hai cái, trong nháy mắt, bàn đá kéo dài về một phía, bên trong đúng là có một hốc tối (*lỗ khám ngọc), trong hốc tối (*lỗ khám ngọc) có một quyển sách phát ra ánh sáng màu xanh biếc.

“Đây là...” Ánh sáng óng ánh, thần kỳ vô cùng.

“Đây là sở học cả cuộc đời của ông, con đừng nghĩ sách này nhỏ như vậy thì nội dung không nhiều lắm... Sách này là dùng linh ngọc từ dị giới của ông mang đến, tổng cộng chín mươi chín mảnh, mảnh đầu tiên là bắt đầu luyện tập đọc, mỗi lần xuất ra một miếng ngọc nhỏ cần phải có một giọt máu, những thứ đó sẽ khắc sâu vào trong đầu của cháu, thẳng đến khi cháu thu nhận toàn bộ, hoàn toàn nhớ kỹ mới có thể tiếp tục.” Ông lão giải thích nói.

Lúc này Cảnh Vân Chiêu kinh hãi nhưng theo thời gian dần qua trấn định lại.

Dù sao cô cũng có thể trùng sinh, trên đời này lại có chuyện gì không có khả năng xảy ra?

“Cảm ơn ông.” Cảnh Vân Chiêu cảm kích nói.

“Cháu là hậu nhân của ông, không cần nói cảm ơn? Nhưng mà cháu phải nhớ kỹ, không thể hấp tấp muốn bay cao, một lần đầu có thể hấp thu một mảnh, không được ham hố, nếu không đầu của con không ngừng dung nạp tin tức nhiều như vậy, không ngốc thì cũng điên, hơn nữa trong không gian này có thể dùng để gieo trồng một ít dược liệu, nước suối kia có tác dụng thúc đẩy sinh trưởng, nhưng không thể mang ra không gian cũng không có thể cất giữ, về trình độ thúc đẩy sinh trưởng thì căn cứ độ dày của nước suối quyết định, cuối cùng, cũng là điểm quan trọng nhất, trên đời này lòng người luôn thay đổi, ngọc âm này không thể để cho người khác biết, càng không thể dẫn bất cứ ai tiến vào, nếu như muốn truyền thừa chỉ có thể đợi đến trăm năm sau con lấy phương thức giống như ông truyền thừa lại cho hậu nhân...”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 7. Hấp thu linh ngọc

Lão nhân nói xong những chuyện này, bóng dáng mờ ảo kia dần dần trở thành nhạt.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu nhất thời dâng lên tầng dự cảm không tốt, vội vàng quỳ xuống nói: “Vãn bối nhất định sẽ tuân theo dạy bảo của lão tổ tông, nếu như vi phạm, nhất định chết không toàn thây!”

“Được rồi, những gì nên nói lão cũng đã nói, cháu tự giải quyết cho tốt, đúng rồi, thời gian trong không gian chậm gấp năm lần so với bên ngoài, sau khi cháu ra ngoài thì đừng hoảng sợ, còn cách ra vào không gian cũng đơn giản, chỉ cần tập trung tinh thần liền...”

Nói xong, bóng dáng mờ ảo kia hoàn toàn tiêu tán.

Cảnh Vân Chiêu nhớ kỹ những lời ông nói trong lòng, nhìn về phía bóng dáng mờ ảo đang tiêu thất kia dập đầu mấy cái.

Trời cao thương cô, để cho cô sống lại còn có được không gian thần kỳ.

Mập máy môi, Cảnh Vân Chiêu từ trên mặt đất đứng lên, dựa theo phương thức mà lão tổ tông nói làm một lần, quả nhiên, khi vừa mở mắt, liền về tới phòng của mình.

Bất quá cùng lúc đó, bụng của cô lại ừng ực ực vang lên, liền biết chén cháo cô ăn trước khi cô ăn đã bắt đầu phát huy tác dụng.

Trong bụng đau âm ỉ, nếu như cô nhớ không sai, đêm hôm nay cô phải chịu đau khổ vì bị tiêu chảy, hơn nữa sáng ngày mai bởi vì suốt đêm đau bụng và khó chịu mà phát sốt, cả người bệnh nặng một trận, hơn một tuần lễ mới khỏi.

Hơn nữa cũng chính là trong một tuần lễ này, Diệp Cẩm qua đời, ngay cả sức tham gia tang lễ cô cũng không có sức, lại để cho bạn bè thân thích Kiều gia cùng Diệp gia lên án thật lâu, sau này mặc dù là bị ủy khuất cũng không ai để ý tới.

Cảnh Vân Chiêu khó chịu ôm bụng, bước ra khỏi cửa phòng, lại phát hiện bên trong buồng vệ sinh đã có người.

“Chị hả? Xin lỗi, bụng em không thoải mái, chỉ ở bên ngoài đợi chút đi...” giọng nói Kiều Hồng Diệp rõ ràng mang theo chút mỉm cười.

Kiếp trước bản thân không có làm âm ỉ liền uống cháo, bởi vậy ngược lại là không có chuyện này, có điều bây giờ, Cảnh Vân Chiêu cũng hết cách, trong đầu muốn vào không gian, chỉ có thể trở về phòng lần nữa mới đi vào.

Khi vào trong không gian, cũng không còn đau âm ỉ như bùa ngoài.

Suy nghĩ một chút, Cảnh Vân Chiêu lấy quyển sách ra, trên mảnh ngọc nhỏ một giọt máu tươi.

Trong nháy mắt, ánh sáng xanh biếc tụ lại, Cảnh Vân Chiêu lập tức cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, hình như có văn tự đang không ngừng xếp đặt, chỉ trong nháy mắt, lập tức chui vào trong đầu cô, trong đầu liền xuất hiện rất nhiều từ ngữ và thứ kỳ lạ.

Cô chưa từng cảm thấy đại não có thể điều khiển như vậy, những văn tự kia giống như đang được khắc sâu vào trong đầu cô, chỉ cần cô nghĩ tới, liền sẽ tự động hiện ra.

Chẳng qua khi xem lướt qua những văn tự đó, trong lòng cả kinh.

Trách không được lão tổ tông nói không thể ham hố, chỉ có miếng ngọc nhỏ như vậy mà bên trong nó có hơn một nghìn quyển sách!

Kiều Hồng Diệp bỏ một ít thuốc xổ vào trong cháo, trong đầu Cảnh Vân Chiêu không ngừng tìm kiếm, thật sự tìm được rất nhiều đơn thuốc trị liệu, có điều trong lòng vẫn bất đắc dĩ, đơn thuốc đều là đồ tốt, nhưng bây giờ cô không có cái gì, đi đâu tìm thuốc đây? Tìm kiếm thêm một chút nữa thậm chí còn cần dụng cụ mới có thể tạo thuốc trong không gian!

Các loại thuốc có thể mua, mấu chốt là, trên người cô không có đồng nào!

Nước xa khó cứu được lửa gần, mặc kệ là thuốc Đông y hay thuốc tây, lúc này một thứ cô cũng không có mà uống.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu bối rối, bất buộc bản thân bình tĩnh suy nghĩ một chút, suy nghĩ cẩn thận, trong đầu quả nhiên lại hiện ra những vật khác.

Mát xa huyết vị!

Năm ngón tay khép lại, xoa phần bụng, đẩy xuống cổ tay, Thiên Khu, cửa quan, đại tràng, đè xuống ba huyết vị, lại lấy tay hoặc ngón tay xoa nhấn tới khi giảm đau...

Cảnh Vân Chiêu vội vàng dựa theo cách làm trong linh ngọc...mà bắt đầu, thẳng đến cảm giác được bộ vị có chút đau nhức lúc này đã đỡ hơn khá nhiều,

trong lòng vui vẻ, tiếp tục mất xa, không lâu sao, càng giảm dần hẳn lên, cuối cùng cũng yên lòng.

Ra ngoài lên tiếng, Kiều Hồng Diệp vẫn còn trong buồng vệ sinh, Cảnh Vân Chiêu lạnh lùng cười.

Cô ta thích ở trong buồng vệ sinh như vậy? Được lắm, vậy tối nay tốt nhất không nên đi ra!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Chương 8. Chút náo loạn nhỏ.

Cảnh Vân Chiêu ra ngoài không gian, lại giả bộ làm đáng vẻ lo lắng, vội vàng đi ra ngoài hung hăng gõ cửa phòng vệ sinh.

“Hong Diệp! Em mau ra đi... Chị không nhịn được...” Cảnh Vân Chiêu cố ý nói.

Bên trong Hồng Diệp nghe xong, càng không muốn mở cửa: “Chị, hôm nay hình như em ăn trứng cái gì rồi, bụng thật sự rất khó chịu, chị đi tìm chỗ khác giải quyết đi...”

Chỗ khác? Kiều gia không phải là gia đình phú quý như người ta, trong nhà cũng chỉ có một phòng vệ sinh, Kiều Hồng Diệp bó thuốc vào trong thuốc bao nhiêu chẳng lẽ cô ta không biết? Nếu là thật sự lúc đó đang đau bụng chạy xuống lầu, chỉ sợ đi không được bao xa sẽ giải quyết ngay trong quần đi!

Lúc này bụng của Cảnh Vân Chiêu không có việc gì, tự nhiên cũng sẽ không ngốc đến làm chuyện như vậy, chẳng qua là ở bên ngoài nói: “Vây... chị chờ em một chút cũng được...”

Cô có thể khẳng định, chỉ cần cô nói như vậy, Kiều Hồng Diệp nhất định sẽ luôn chiếm cứ buồng vệ sinh không chịu đi ra!

Quả nhiên, Cảnh Vân Chiêu trở về phòng, trong buồng vệ sinh vẫn như cũ không có động tĩnh.

Gần qua mười phút, Cảnh Vân Chiêu lại một lần nữa gõ cửa, từ ngữ cũng trở nên càng ngày càng khẩn cầu, bên trong phòng vệ sinh, trong lòng Kiều Hồng Diệp có chút khó hiểu, theo lý thuyết thời gian dài như vậy, Cảnh Vân Chiêu sớm nên không chịu nổi mới đúng, nhưng vì sao cũng vẫn không thoải mái như trước?

Chẳng qua mặc kệ như thế nào, lúc này Cảnh Vân Chiêu khẳng định khó chịu đến cực hạn rồi, nếu cô có thể chịu đựng tốt như thế, vậy thì cứ chịu đựng thêm đi!

Người trong nhà cũng không biết Kiều Hồng Diệp và Cảnh Vân Chiêu đến cùng đang giờ trò quý gì, nhất là buổi tối thời điểm Kiều Úy Dân uống nhiều rượu, càng là gấp đến độ muốn đi, nhưng Kiều Hồng Diệp vẫn không chịu đi ra, Kiều Úy Dân luôn yêu thương đứa con gái ruột, lúc này cũng có chút không chịu đựng nổi rồi.

“Con nhò chết tiệt kia con ở trong đó đẻ trứng há! Nhanh bước ra ngoài cho cha!” cả người Kiều Úy Dân toàn mùi rượu, cách một cánh cửa, Kiều Hồng Diệp cũng có thể cảm giác được lửa giận của ông.

Trong nhà, Kiều Hồng Diệp từ trước đến nay vẫn là một hình tượng bé ngoan, nhưng ngáng chân Cảnh Vân Chiêu coi như cũng được, nhưng để cô ta trắng trợn làm ra một ít chuyện ngỗ nghịch là không thể nào, dù sao trong mắt cô ta thanh danh vẫn vô cùng quan trọng.

Kiều Úy Dân rống như vậy, Kiều Hồng Diệp gần như trong nháy mắt mở cửa.

Kiều Úy Dân cũng một tay kéo cô ta sang một bên, sức lực của Kiều Hồng Diệp nhỏ, lập tức đụng phải bức tường ngà nhào trên đất, cả người té không nhẹ.

“Hong Diệp em sao vậy, sao đứng cũng không vững?” Cảnh Vân Chiêu đứng trước cửa phòng ngủ của mình, cười nhạo nói.

Lúc này Cảnh Vân Chiêu, phong dung bình tĩnh, không chút nào giống như là đáng vẻ cầu khẩn cô ta, nhìn qua giống như căn bản không bị chén cháo kia ảnh hưởng tới, khiến cho Kiều Hồng Diệp ngẩn người, vô thức liên hỏi: “Sao chị không có chuyện?”

“Vừa rồi bụng chị có chút không thoải mái, có điều bây giờ tốt rồi, ngược lại là em, trong phòng vệ sinh ngồi lâu như vậy, không phải là có nguyên nhân đặc biệt gì đi?” Cảnh Vân Chiêu cười lạnh nói.

Kiều Hồng Diệp nghe xong, một hơi bị nghẹn trong ngực không thở được.

Lảo đảo từ trên mặt đất đứng lên, mạnh mẽ chạy thẳng tới phòng của mình, chỉ là cách khoảng vài bước, lại suýt nữa lần nữa ngã sấp xuống, có điều

cũng khó trách, trong phòng vệ sinh ngay người mấy giờ, đi đứng còn có thể lu loát mới là lạ chứ!

Cảnh Vân Chiêu nhìn dáng vẻ chật vật của cô ta, trong mắt hiện lên ánh sáng lạnh lùng, đây chỉ là náo nhò nhỏ mà thôi, vĩnh viễn cũng không đủ!

Ban đêm, vẫn yên tĩnh như trước.

Phòng ngủ chính ngẫu nhiên truyền đến âm thanh ho khan của Diệp Cẩm. Cùng với tiếng lẩm bẩm của Kiều Úy Dân, Kiều Hồng Diệp thần kỳ lại không có bất kỳ động tác.

Lúc này bệnh của Diệp Cẩm không nằm trong phạm vi của cô, bởi vậy Cảnh Vân Chiêu cũng không nghĩ tới sẽ chữa bệnh cho bà, buổi tối và ngày hôm sau đều luôn ở trong không gian, đọc lại nội dung đơn thuốc được nhận từ trong linh ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Chương 9. Con chồng trước.

Những y thuật này vẫn có chút khó khăn với người mới như Cảnh Vân Chiêu, cũng may những kiến thức y thuật được khắc sâu trong đầu cô, miễn là có chỗ nào không hiểu, chỉ cần nghĩ lại thêm một chút, trong đầu liền tự động hiện ra giải thích.

Bên ngoài qua một ngày một đêm, trong không gian cũng đã là năm ngày, Cảnh Vân Chiêu cảm giác sau khi hấp thu linh ngọc, sức mạnh lý giải cũng tốt lên rất nhiều, bởi vậy tiến bộ cũng rất thần tốc, những dược liệu đơn giản với cô mà nói đã không tính là hoàn toàn không biết gì cả.

Thứ Hai, là thời gian trở lại trường.

Cảnh Vân Chiêu và hai chị em Kiều gia cùng đến trường, mà trường này trong huyện Hoa Ninh cũng là số một số hai.

Mà Cảnh Vân Chiêu sông bên trong trấn Ninh Hương, dựa vào bản lĩnh thật sự thi đậu trường này, học sinh ít đến thương cảm, mà Cảnh Vân Chiêu lại có điểm cao nhất để tiến vào, không chỉ được miễn học phí, còn nhận được một phần học bổng phong phú, tên tuổi cũng vô cùng nổi tiếng rồi.

Từ thôn trấn đến thị trấn, đi xe hơn một tiếng, trên đường đi Cảnh Vân Chiêu đều mang theo khẩu trang, tóc dài có chút lộn xộn.

Quần áo trên người cô mặc vĩnh viễn đều là của Kiều Hồng Diệp không cần nữa, căn bản không cần cô làm gì họ cũng biết.

Vừa vào trường học, liền có người chỉ trở.

Chẳng qua là trong lòng Cảnh Vân Chiêu rõ ràng, phản ứng của những người này cũng không phải là bởi vì trang phục lúc này của cô, mà là chuyện hai ngày trước cô dây dưa cùng với mấy tên lưu manh kia.

“Cảnh Vân Chiêu! Lão sư nói cô trước khi thi tới văn phòng một chút!” Vừa vào lớp, liền có người trào phúng nói.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu sớm đã đoán được, kiếp trước bởi vì cô bị tiêu chảy, sau đó Diệp Cẩm qua đời cô lại bắt đầu đi bị đuổi học, dẫn đến chuyện này luôn trở thành dơ bẩn trong cuộc đời cô, không có cơ hội giải thích.

Mà chủ nhiệm lớp trên thực tế vẫn tương đối quan tâm tới cô, vẫn không tin cô là người như vậy, chỉ tiếc sau khi bị đuổi học lúc lão sư đến đây khuyên nhủ, lời đồn đãi trên thôn trấn đã quá nhiều, khiến cho người ta không thể không tin.

Cảnh Vân Chiêu cũng không ngừng lại, quay người liền đi.

Sau lưng, lập tức vang lên giọng nói châm chọc khiêu khích của mấy bạn học.

“Hừ, đúng là giả bộ thanh cao! Mấy cậu không thấy được, hôm thứ sáu mấy tên lưu manh rất thân mật nhiệt tình với cô ta! Hơn nữa tớ còn nghe nói bình thường cô ta dựa vào những tên tiểu lưu manh khi dễ em gái của cô ta không ít đâu!”

“Không phải là hai chị em sao? Không thể nào đâu...”

“Cậu thì biết cái gì, Cảnh Vân Chiêu là con chồng trước khi mẹ cô ta tái giá với người chồng sau, không phải là cùng cha! Hơn nữa cậu nhìn họ xem có chút nào giống chị em không? Mỗi lần có cuộc thi nào cũng bỏ cách xa Kiều Hồng Diệp vạn dặm mới cam tâm tình nguyện! Chưa thấy ai vô liêm sỉ như cô ta...”

...

Những lời nói như vậy trước kia cô nghe không ít, Cảnh Vân Chiêu cũng làm không nghe thấy.

Bởi vì hôm nay là tháng khảo thí, trong văn phòng chật đầy bài thi của học sinh, những lão sư cũng vô cùng yên tĩnh.

Cảnh Vân Chiêu vừa vào cửa, liền thấy mấy người lão sư cũng vụng trộm nhìn.

Lớp học của Cảnh Vân Chiêu là nhất ban, chủ nhiệm lớp là cô giáo, họ Kim, đeo mắt kiếng, một đầu tóc ngắn lão luyện, tuổi tác không tính là lớn, chỉ mới hai mươi tám hai mươi chín tuổi mà thôi.

Vừa thấy Cảnh Vân Chiêu, Kim lão sư cũng có vẻ mặt phức tạp, đẩy kính mắt, nhìn về phía cô vẫy vẫy tay, ý bảo cô đi qua.

“Kim lão sư.” Cảnh Vân Chiêu lễ phép kêu một tiếng.

Kim lão sư thở dài, “Cảnh Vân Chiêu, em biết cô kêu em lên đây vì chuyện gì không?”

“Em có lẽ cũng đoán được một chút, có điều Kim lão sư, em cũng có chuyện muốn nói với cô.” Cảnh Vân Chiêu nói xong, gỡ khẩu trang trên mặt ra.

Chỉ thấy khuôn mặt cô có chút sưng đỏ, nhìn qua chính là bị đánh.

Trong lòng Kim lão sư cả kinh, “Mặt em bị sao vậy! ?”

Một học sinh tốt lại bị người đánh? Ai làm? Chuyện này còn phải hỏi sao!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chương 10. bị ai đánh hả?

Lúc Kiều Ủy Dân dùng sức đánh thật mạnh, nếu không phải từ nhỏ đến lớn cô không ít lần bị đánh, lúc ấy sợ là không chịu nổi, mà trong hai ngày cô cũng không làm gì tới khuôn mặt, không thoa thuốc luôn, vì muốn để gương mặt như vậy cho mấy lão sư trong trường thấy rõ.

Hơn nữa ở trong không gian, dấu đỏ trên gương mặt quả thật nhạt đi, nhưng tổn thương trên thân thể vẫn duy trì đáng về vốn có, vì vậy lúc này mới bắt mắt như vậy.

“Lão sư, buổi tối thứ sáu khi em tan học đi ra ngoài liền bị một đám côn đồ ngăn cản, mấy người kia vây quanh em không cho em đi, cố ý giả bộ như đáng về thân thiết với em, sau đó kéo em tới gần bờ sông nhỏ, cũng may có một chú cảnh sát đi ngang qua, bằng không thật không biết sẽ xảy ra chuyện gì, có điều vận khí của em thật không tốt bị người theo dõi, ngoại trừ mấy tên côn đồ em cũng không trách ai, nhưng em không rõ ai ở trường học tung tung đồn lung tung, nói em với đám lưu manh thông đồng cùng một chỗ...”

“Vậy vết thương trên mặt em là do mấy người kia đánh?” Kim lão sư cau mày hỏi.

Vết thương kia cũng không nhẹ, cũng hai ba ngày rồi, không chỉ có sưng đỏ, mơ hồ còn có chút máu ứ đọng, có thể thấy được người đó ra tay ngoan độc thế nào.

“Không phải là... Lúc ấy những người kia làm em sợ, cuối cùng em té xiu... Vết thương này...” Trên mặt Cảnh Vân Chiêu lộ ra chút bi thương, tiếp tục nói: “Là cha em đánh...”

Chuyện đó vừa nói, những lão sư ở đây ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Cảnh Vân Chiêu với tư cách là một đệ tử có thành tích tốt trong thành phố, gia cảnh của cô cũng được chú ý, hơn nữa những lão sư cũng biết, cô có một người cha được tên là Kiều Ủy Dân!

Nếu là cha ruột, sao có thể ra tay nặng như vậy? !

Bỗng nhiên Kim lão sư đứng lên: “Ông ta đánh em? Ông ta vì cái gì mà đánh em? Cảnh Vân Chiêu, em nói tất cả cho cô biết, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, có phải em làm sai chuyện gì khiến cha em tức giận hay không?”

“Cũng không có gì, nguyên nhân chính là chén cháo, chén cháo đã nguội em sợ ăn vô sẽ bị đau bụng không thoải mái, ảnh hưởng cuộc thi hôm nay, vì vậy muốn hâm nóng, cha ta chỉ nhất thời tức giận tát em một cái, muốn em ăn hết chén cháo kia.” Cảnh Vân Chiêu thuận miệng nói, thật giống như chuyện này ở trong mắt cô chỉ là một chuyện nhỏ.

Nhưng mấy lão sư ở đây nghe được lại khác nhau rồi.

Nào có đạo lý phụ huynh bắt buộc con mình ăn cháo nguội? Trong nhà này Cảnh Vân Chiêu bị đối xử tệ vậy sao? Mà ngay cả muốn hâm nóng chén cháo cũng không được?

“Em... Cảnh, Cảnh Vân Chiêu... Mẹ của em cũng không ngăn cản cha em sao? Còn em trai em gái của em...” Kim lão sư bán tín bán nghi hỏi.

Cảnh Vân Chiêu hít mũi một cái, “Mẹ của em thân thể không được tốt, không quản được nhiều như vậy, hơn nữa chỉ là việc nhỏ mà thôi, ăn một chén cháo cũng sẽ không chết người, mẹ của em dù biết cũng sẽ không nói nhiều... Kim lão sư, chuyện trong nhà em đã quen rồi, ngược lại thì không sao cả, chính là bọn lưu manh kia... Em không muốn sau này xảy ra chuyện tương tự như vậy, trường học có thể báo án giúp em được không?”

Năm nay cô mới mười lăm tuổi, ngoại trừ người nhà, nơi có dựa vào tất nhiên là trường học, nếu như cô ngu ngốc tự mình đi báo án, cuối cùng không sẽ bị người ta cười nhạo.

Nhìn trong mắt Cảnh Vân Chiêu lóe ra ánh sáng, trong lòng Kim lão sư run lên bần bật.

Đứa nhỏ này từ trước đến nay trong trường học không thích nói chuyện, cũng không biết là nguyên nhân gì, những học sinh kia đều nói về con bé rất nhiều, đa số là nói tính cách của con bé cao ngạo chảnh chọe.

Nhưng kỳ lạ chính là, những lão sư trong trường lại rất thích con bé.

Yên tĩnh, cố gắng, cũng chưa thấy con bé khi dễ hay khinh thường ai cả, nếu không phải có thành tích ưu tú, chỉ sợ khiến người ta có cảm giác con bé như không tồn tại.

“Em yên tâm đi, chuyện lớn như vậy nhà trường sẽ không ngồi yên, bỏ mặc đâu, em về lớp trước đi, cô sẽ nói chuyện thêm với chủ nhiệm, nhất định phải báo cảnh, hơn nữa chuyện này tuyệt đối không xảy ra một lần nào nữa”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Chương 11. nói hưu nói vượn

Kim lão sư vừa nói lời này, Cảnh Vân Chiêu vội vàng nhẹ gật đầu, chẳng qua là còn chưa đi khỏi văn phòng, điện thoại trên bàn Kim lão sư vang lên.

Nghe giọng nói đầu giấy bên kia, sắc mặt Kim lão sư tối sầm.

Một lát sau, nói: “Cảnh Vân Chiêu, lần này em không thể khảo thi rồi, kêu em gái em cùng đến bệnh viện thị trấn đi, tình huống bây giờ của mẹ em không tốt...”

Cảnh Vân Chiêu sững sờ, cô không nghĩ tới Diệp Cẩm gặp chuyện không may lại sớm như vậy.

Kiếp trước cô không thể đến trường, tự nhiên chỉ thông báo cho một mình Kiều Hồng Diệp, mà cô phát sốt ở nhà hỗn loạn, thậm chí cũng chẳng rõ bên ngoài xảy ra chuyện gì, vốn cho là còn phải vài ngày, bây giờ xem ra, Diệp Cẩm bệnh nặng đưa vào bệnh viện sau đó cũng không phải lập tức chết ngay.

Nói tới Diệp Cẩm, trong lòng Cảnh Vân Chiêu cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Mặc kệ vì sao Diệp Cẩm nhận nuôi cô, nhưng mà bà cũng nuôi cô nhiều năm như vậy, hơn nữa trước kia cô vẫn cho rằng Diệp Cẩm là mẹ ruột của mình, vì vậy tình cảm mẹ con vẫn phải có.

Toàn bộ Kiều gia, cũng chỉ có với Diệp Cẩm, cô có oán nhưng không hận.

Cảnh Vân Chiêu cũng không dám dừng lại, vội vàng chạy đến lớp bên cạnh kêu Kiều Hồng Diệp.

Nhìn dáng vẻ cô ta như vậy, cũng nhìn không được kiếp trước sau khi cô bị bệnh, Kiều Hồng Diệp hào hứng bừng bừng đi tham gia cuộc thi, còn tưởng rằng lần này sẽ đoạt giải nhất, lại không nghĩ rằng dù không người cạnh tranh, chính cô ta cũng không thể như nguyện tham gia cuộc thi, cảm giác người tính không bằng trời tính sợ là để cho Kiều Hồng Diệp tức giận thật lâu.

Bệnh viện thị trấn cách trường học cũng không xa, lúc hai người Cảnh Vân Chiêu chạy đến, sắc mặt của Diệp Cẩm mặt mày nằm ở trên giường bệnh, thật giống như tùy thời sẽ chết.

Kiều Úy Dân trầm mặt, trong nháy mắt nhìn thấy Cảnh Vân Chiêu, trong mắt chọt lóe lên một tia thâm ý.

“Hong Diệp, mẹ con lần này sợ là không qua khỏi...” Kiều Úy Dân nhỏ giọng nói.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu có chút trào phúng, thời gian Diệp Cẩm bị bệnh cũng không ngắn, tiền trong nhà hao phí không ít, già trẻ giàng co một lúc, nói tới thương tâm, từ lúc phát bệnh được mấy tháng cũng đã thương tâm xong rồi.

Hôm nay trong lòng ba cha con họ sợ là vẫn thờ dài một hơi, ước gì Diệp Cẩm chết sớm chút?

“Cha... con biết một đơn thuốc, thử nấu thuốc có thể để mẹ khôi phục chút sức lực...” Cảnh Vân Chiêu suy nghĩ một chút, vẫn nói ra.

Ở trong không gian, cô cố gắng tìm đơn thuốc, chẳng qua là bên trong miếng linh ngọc thứ nhất căn bản không tìm thấy phương pháp trị liệu hết hoàn toàn, cô chỉ biết chút nguyên nhân bệnh, cũng chỉ để bà khỏe hơn chút, kéo dài sự sống mà thôi.

Tuy nói không thể trị tận gốc, nhưng lấy tốc độ học tập của cô, chỉ cần gấp rút thời gian, có lẽ vẫn có cơ hội trị khỏi bệnh hoàn toàn cho Diệp Cẩm.

Dù sao lão tổ tông không chỉ có kinh nghiệm nghề y ba trăm năm, hơn nữa còn đến từ dị giới, từ đồ vataj bên tông linh ngọc cô biết được, thủ đoạn của ông chỉ sợ so với y sư bình thường còn thần kỳ hơn!

“Mày? Biết cái gì! Tao thấy mày chính là muốn bị đánh!” Kiều Úy Dân đầu nghe lọt tay, đưa tay liền muốn đánh tiếp.

“Dừng tay!” Cửa phòng bệnh vang lên một giọng nói quen thuộc, chỉ thấy Kim lão sư vội vàng kéo Cảnh Vân Chiêu ra sau: “Kiều tiên sinh, anh là trưởng bối, sao có thể hờn chút là đánh người!?”

Vừa rồi cô cũng lo lắng, vì vậy đi sau hai người, không nghĩ tới Kiều Úy Dân quả thật là như vậy, một lời không hợp liền muốn ra tay đánh người!

Tuy nói, lời nói của Cảnh Vân Chiêu quả thực không thể tin, nhưng mẹ của con bé bị bệnh nặng, chỉ sợ cũng chỉ thử khi tuyệt vọng, rõ ràng đứa nhỏ có hiếu tâm đáng khen, vậy mà chỉ bị đánh?

Kiều Úy Dân cũng sử diện, nhìn Kim lão sư, thu tay về, “Kim lão sư, con bé là đứa nhỏ thích nói hươu nói vượn, nếu không đánh nó, nó không nhận được bài học đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Chương 12 nghiệm chứng phương thuốc

“Cha, con muốn tốt cho mẹ, nếu như cha không tin đơn thuốc của con, có thể lấy đi nhờ bác sĩ xem một chút, nếu bọn họ nói không được, vậy cha muốn làm gì cũng không muộn...” Cảnh Vân Chiêu nói.

Cô cứu Diệp Cẩm là vì công ơn nuôi dưỡng của bà, nếu cứu sống được người, sau này Diệp Cẩm vẫn đối xử với cô như trước, cô sẽ không chối bỏ tình cảm nuôi dưỡng này.

Kiều Úy Dân nghe xong liền xì mũi coi thường, đừng nói đơn thuốc con nhỏ này không đáng tin, nếu thật sự có thể cứu người, ông cũng không có khả năng đồng ý!

Bệnh này của Diệp Cẩm kéo dài không chỉ một ngày hay hai ngày rồi, trước sau đã bỏ ra hơn hai mươi vạn, nếu là trị liệu đến sống dở chết dở, sau này ai xuất tiền ra?

Ông lấy vợ, là phụ nữ ẩm giường sinh con cho ông, không phải là một con ma bệnh!

“Được rồi, con nhỏ này càng ngày càng nói nhảm rồi! Cút ra ngoài cho tao!” Lúc này Kiều Úy Dân cũng không muốn cho Kim lão sư mặt mũi, trực tiếp hét lớn.

Phòng bệnh này bên trong vốn là nên yên tĩnh, một tiếng rống như vậy, lại để cho người bên cạnh liên tục lắc đầu.

Cảnh Vân Chiêu hít sâu một hơi, biết rõ nói nhiều ở đây cũng không có ý tứ, dứt khoát đi ra phòng bệnh.

“Cảnh Vân Chiêu, tuổi em nhỏ như vậy, có được đơn thuốc gì đó, không phải là đang nói dối ư?” Kim lão sư có chút không vui hỏi.

“Như vậy đi lão sư, cô đi tìm bác sĩ với em, em có nói dối hay không đến lúc đó bác sĩ sẽ trả lời.” Cảnh Vân Chiêu nói xong, cũng không đợi Kim lão sư đáp lại, trực tiếp kéo tay cô đi về phía bác sĩ trung y.

Bác sĩ trưởng của Diệp Cẩm là bác sĩ tây y, đơn thuốc này đưa cho ông ta chưa chắc ông ta hiểu được, vì vậy Cảnh Vân Chiêu đi đến phòng khám bệnh của bác sĩ trung y nổi tiếng nhất.

Trong đây vị bác sĩ trung y đã sáu bảy mươi tuổi, rất nổi tiếng, lúc trước Cảnh Vân Chiêu và Diệp Cẩm đi bệnh viện cũng có nhìn thấy.

Hơn nữa lúc trước Diệp Cẩm lo lắng bệnh cũng tới nơi này xem qua, Lão Trung Y cũng cho vài đơn thuốc, nhưng đồng thời nói cho bà biết bệnh này cần ba phần trị liệu bảy phần nuôi dưỡng, không thể nóng vội, nhưng Diệp Cẩm sợ bản thân chết sớm, kiên trì sau vài ngày liền không tin, quay đầu đi tìm Tây y.

Đợi đến lúc bà biết rõ Tây y hoàn toàn không thể cứu sống bản thân cũng đã quay lại, chẳng qua là lúc đó đã bỏ lỡ cơ hội trị liệu, Lão Trung Y cũng lực bất tòng tâm.

“Cô bé nhỏ, nhìn mặt cháu rất quen...” Lão Trung Y nhìn cô một cái, hỏi.

“Cam lão sư, cháu là Cảnh Vân Chiêu, mẹ tên là Diệp Cẩm, lúc trước có đến đây xem bệnh...” Cảnh Vân Chiêu nói xong, từ trong túi quần lấy ra một tờ giấy, giải thích nói: “Là như vậy, bây giờ bệnh tình mẹ cháu rất nguy kịch, cháu tìm một đơn thuốc, muốn cho ông xem một chút có thể để cho bệnh của mẹ chuyển biến tốt hơn được chút nào không...”

Cam lão y sư tò mò nhìn cô một cái, việc lạ mỗi năm đều có, năm nay đặc biệt nhiều nha.

Ngày thường rất nhiều người tìm ông xem bệnh, nhưng tìm ông xem phương thuốc thì cô là người đầu tiên.

Có điều nghe lời nói của cô, ông cũng nghĩ tới, đứa nhỏ rất hiếu thuận, lúc ấy mẹ của cô nằm viện luôn bận trước bận sau mà chăm sóc, nên bác sĩ trong bệnh viện điều có ấn tượng sâu sắc.

Tay già nua tiếp nhận đơn thuốc, mở ra nhìn nhìn.

Chẳng qua vừa nhìn, sắc mặt ông liền thay đổi, “Cô bé! Phương thuốc này con từ đâu có được?”

“Là sư phụ cháu dạy cháu, chỉ có điều sư phụ thích đi du lịch bốn phía, mấy thứ cháu biết không nhiều lắm, chỉ có thể kéo dài bệnh tình, vẫn không có cách trị tận gốc.” Cảnh Vân Chiêu tìm một cái cớ, cũng có chút khản trương nói.

Đây là lần đầu tiên cô đơn thuốc lão tổ tông dạy, cũng không biết có đúng hay không.

“Cháu không biết nhưng ông biết! Chỉ cần dựa theo phương thuốc này liên tục uống trong bảy ngày, bệnh tình nhất định sẽ có chuyển biến tốt đẹp, sau đó lại uống thuốc của ông...” Trong mắt của Cam lão sư mang theo nồng đậm kích động.

Đầu óc của ông thật là đàn, sao có thể tìm ra phương thuốc như vậy!

Cam lão sư vừa nói, Kim lão sư ở phía sau hoàn toàn chấn kinh rồi, lúc này cũng biết nói cái gì cho phải.

“Đi, đi xem mẹ của cháu...” Cam lão sư vội vàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Chương 13: Buông tha trị liệu

Một nhóm ba người hấp tấp chạy đến phòng bệnh, Kiều Úy Dân đang cùng bác sĩ nói gì đó.

“Bác sĩ Vương, lúc trước người nói bệnh này có thể có cơ hội tốt, hiện tại chúng ta bỏ ra nhiều tiền như vậy, vợ của ta tính mạng đều sắp không còn, bệnh viện các người cũng không cho một lời giải thích sao?”

“Kiều tiên sinh, tôi cũng chỉ nói có cơ hội, không nghĩ tới vậy bệnh tình chuyển biến nhanh như vậy, dù sao thể chất mỗi người luôn khác nhau.” Bác sĩ ở một bên giải thích nói.

“Tôi đây mặc kệ, trong nhà còn đơn thuốc của cậu kê kia, những thuốc kia đều là nhập khẩu hết, hiện tại bà ấy cũng không thể uống, thuốc này cậu phải lấy lại cho tôi!” Trong lòng Kiều Úy Dân biết rõ bệnh viện không có khả năng bồi thường cho ông, thuốc đó yêu cầu vẫn là trả được.

Đó là những thuốc nhập khẩu còn hơn một nghìn khối, trong nhà chất đống nhiều như vậy, nếu có thể mua trở về, tự nhiên là lợi nhuận đúng là không chỉ một chút.

“VẬY... Đi đi, quay về lấy thuốc mà ông chưa đựng tới, tôi cho người xử lý...” Bác sĩ Vương chỉ có thể nói vậy.

Cam lão sư lắc đầu, đi tới.

“Kiều tiên sinh đúng không? Là như vậy, con gái của người đưa tới phương thuốc cho tôi xem, tuyệt đối có thể thực hiện, ông xem bây giờ là không phải lấy thuốc đi bán...” Cam lão sư nói.

“Có ý gì?” Kiều Úy Dân có chút khó hiểu.

Cảnh Vân Chiêu chính là đứa con hoang một mỗi ngày ở nhà không có ra khỏi cửa, phương thuốc của nó có thể sử dụng? Đây không phải chê cười sao!

“Ý tứ rất đơn giản, người bệnh được cứu rồi, chỉ cần ông dựa theo phương thuốc này bốc thuốc uống thuốc, thì có thể sống...” Cam lão sư tiếp tục giải thích nói.

Lời này nói ra, lông mày Kiều Úy Dân nhíu lại.

Một lát sau, mới mở miệng: “Phương thuốc này đúng là của Cảnh Vân Chiêu đưa đi?”

“Đúng.” Cam lão sư nhập lại không phủ nhận.

“Nếu như vậy tôi không đồng ý!” Kiều Úy Dân trực tiếp lạnh nói một câu, lại nói: “Nhưng bác sĩ này, trước mặt khất nói hết thuốc chữa, chúng ta cũng bắt đầu chờ chết đâu rồi, người lại tìm đến cái phương thuốc gì, còn là con gái của tôi cung cấp cho, nếu như nói như vậy chúng ta còn không bằng ngay từ đầu để cho con gái tôi quản cho rồi? ! Hơn nữa, nó chính là một đứa con nít cũng còn chưa trưởng thành, phương thuốc của nó ngộ nhờ xảy ra vấn đề gì các người có thể chịu trách nhiệm không! ?”

“Người bệnh đã như vậy, lại hỏng cũng hỏng không được nơi nào, không bằng thử một lần...” Cam lão sư không nghĩ tới người bệnh khó chơi như vậy.

Như thường ngày đều là những người bệnh kia đến đây cầu người đó kê đơn người, đây là người lần thứ nhất uốn ngược nghiêm mặt cầu người khác.

“Thử? Dựa vào cái gì thử! Vợ của tôi chịu khổ nhiều như vậy cuối cùng có thể giải thoát rồi, các người còn muốn lại để cho bà ấy chết cũng không đến an bình sao? ! Hơn nữa... bác sĩ Vương, cậu là bác sĩ của vợ tôi, hiện tại lại nhảy ra một i lão đầu là chuyện gì xảy ra?” Kiều Úy Dân lại nói.

Bác sĩ Vương đứng người bác sĩ trẻ tuổi, du học trở về, tiền đồ vô lượng, lúc này cũng có chút không vui.

Dù sao bệnh nhân này đã là bị người phán quyết tử hình rồi, nếu là bị người khác cứu sống, về sau người chiếu bài không phải là đều bị đập phá?

“Cam lão sư, tôi tôn trọng ngài là trưởng bối, bất quá... Người như vậy có phải có chút không hợp quy củ hay không? Hơn nữa thân thích người nhà nói tất cả không cần, nếu như tiếp tục kiên trì mà nói nên không tốt lắm đâu?” Bác sĩ Vương miêng cường cười nói.

Cam lão sư nhẫn nhịn một bụng tức giận, từ chưa thấy qua không nói lý lẽ như người nhà này.

Ngày đó Cam Tùng Bách ở bệnh viện này cũng là nhân vật có mặt mũi, cũng đã như thế xác định phương thuốc có thể cứu người, vẫn còn bị vứt bỏ như rác rưởi giày dép!

Hơn nữa, ông sống đến này mấy tuổi, nhìn người hay vẫn là không sai đấy.

Này Kiều Úy Dân phải không thư phương thuốc có thể cứu người sao? Không, rõ ràng chính là không muốn cứu người mà thôi!

Cố tình ông làm nghề y, cũng không biết làm sao đối phương không muốn, ông có biện pháp gì?

Lập tức, sâu thờ dài một hơi, quay đầu phóng ra phòng bệnh, trước khi đi, nhìn Cảnh Vân Chiêu liếc, nói: “Đứa nhỏ, cha cháu không chịu làm theo, ông đây cũng không có biện pháp, ông xem cháu vẫn là cam chịu số phận đi.”

Cảnh Vân Chiêu nhẹ gật đầu: “Cháu hiểu, đa tạ Cam lão sư.”

Đồng dạng, cô có ý tốt, đối phương không tiếp nhận, vậy cùng cô không có quan hệ rồi, từ nay về sau cô không nợ Kiều gia bất kỳ vật gì, vậy đến phiên cô đòi nợ!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Chương 14: Tổ cáo tội trạng

Kiều Úy Dân thực sự chọc giận Cam Tùng Bách lão sư này, đồng thời cũng chọc giận Kim lão sư.

Dù sao Kim lão sư tuổi còn trẻ vốn là một lòng nhiệt tình, lúc này có chút đồng tình với Cảnh Vân Chiêu, thậm chí càng tỏ ra lo lắng cho cuộc sống sau này của cô.

“Mẹ ruột” vừa chết, con bé ở trong nhà như sói như hổ, rốt cuộc muốn tiếp tục sống như thế nào? Tuy nói còn có một đôi em trai em gái, nhưng vừa mới Kiều Hồng Diệp cùng Kiều Từ Châu ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, nhìn qua cùng Cảnh Vân Chiêu không chút nào thân mật!

Kim lão sư cũng là một người mềm lòng, nhưng lúc này cũng không có cách, an ủi Cảnh Vân Chiêu một chút, lúc này mới trở về trường học.

Diệp Cẩm mạng chỉ còn một hơi ở đây, buổi tối tự nhiên là ở trong bệnh viện qua, Kiều Úy Dân người này có đàn ông chủ nghĩa, chưa bao giờ thích chiều cổ người khác, nhưng ông lại lo lắng Cảnh Vân Chiêu thừa dịp không có người khác thời điểm vụng trộm dùng kia phương thuốc, cho nên lần đầu tiên lưu ở trong bệnh viện trông coi.

Kiều Hồng Diệp coi trọng thanh danh, tự nhiên cũng ở lại, trái lại Kiều Từ Châu được nuông chiều từ bé, mới đến nửa đêm 11 giờ đã không chịu nổi, không chút nào quan cách nhìn người khác, trực tiếp về nhà nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau buổi chiều, phòng bệnh giữa truyền đến một trận tử khí.

Vải trắng che xuống, là Diệp Cẩm không tiếng động ra đi.

Cảnh Vân Chiêu thờ dài một tiếng, muốn trách cũng chỉ có thể trách Diệp Cẩm tìm một người chồng không đáng tin.

Tang lễ của Diệp Cẩm tiến hành rất đơn giản, thân thích bằng hữu tiến đến chia buồn một phen, người một nhà tiếp đãi khách đến, làm ẩm ỉ vài ngày sau, tất cả mọi người về mặt mỗi mặt.

Tang lễ sau khi kết thúc, tất cả mọi người thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Trong nhà, rốt cuộc Kiều Úy Dân không cần làm bộ như vẻ mặt bi thương đáng vẻ, vẻ mặt thoải mái uống chút rượu, trên bàn cơm Kiều Hồng Diệp cùng Kiều Từ Châu mặc dù có chút khô sở, nhưng trải qua lâu lần lộn chạy tới lui như vậy, ít nhiều cũng có chút ăn không tiêu, cũng trầm tĩnh lại.

“Ba, ngày mai ta cùng Từ Châu liền đi học như thế nào? Khóa trình bỏ xuống quá nhiều, đi trễ có lẽ liền theo không kịp rồi.” Kiều Hồng Diệp lấy lòng nói.

Kiều Úy Dân rượu hồng lên mặt, choáng váng hồ gập đầu nói: “Đi thôi đi thôi, các ngươi ba cái đều đã đi thôi.”

“Ba ba... Về sau mẹ không ở nhà, việc vặt trong nhà chúng ta cũng không ai dọn dẹp, mà trong khoảng thời gian mẹ sinh bệnh này viện phí tốn không ít tiền bạc, hiện tại nuôi sống chúng ta ba người đến trường nhất định rất vất vả... Đều do con tuổi quá nhỏ, không thể thay ba ba chia sẻ.” Kiều Hồng Diệp vẻ mặt xin lỗi nói.

Cảnh Vân Chiêu nhướng mày cười lạnh, nếu cô nhớ rõ không sai, Kiều Hồng Diệp chỉ nhỏ hơn cô không tới một tuổi mà thôi.

Hơn nữa, lời này của cô ta có ý gì cô vẫn không rõ sao? Không phải là muốn để cho cô tuổi lớn nghỉ học ở nhà chăm sóc này một nhà già trẻ sao?

Diệp Cẩm khi đó, cũng từng có ý tứ để cho cô nghỉ học, sở dĩ không nói tâm tư kia, một mặt là bởi vì cô đến trường không hề tiêu tiền, về phương diện khác nhưng lại là vì lo lắng người khác nghị luận.

Cảnh Vân Chiêu thành tích tốt rất nhiều người đều đã rõ ràng, dưới loại tình huống này nghỉ học, tất nhiên sẽ có người nói cô đối đãi con trai con gái khác nhau, lời người đáng sợ, Diệp Cẩm tự nhiên không muốn bị người chỉ trích.

“Tốt con gái, con là đứa bé ngoan...” Chỉ tiếc Kiều Úy Dân lúc này say khướt, từ đầu nghe không hiểu ý Kiều Hồng Diệp.

Kiều Hồng Diệp vốn còn muốn làm sáng tỏ chuyện, nhưng xem ba ba bộ dạng này, lại sợ ngày hôm sau ông lại đã quên chuyện này, rõ ràng ảm nhẫn tiếp xuống.

Sáng sớm hôm sau, lại chỉ có thể nhìn Cảnh Vân Chiêu trước ra ngoài, ở sau lưng tức giận dậm chân.

Nghĩ nghĩ, Kiều Hồng Diệp trực tiếp vọt vào trong phòng Kiều Úy Dân, một phòng mùi rượu nhất thời để cho cô ta không nhận được nhủ mày.

Chỉ thấy Kiều Úy Dân mặc cái quần lót nằm vắt vẻo ở trên giường, cửa sổ năm chặt, đầy nhà lộn xộn, Kiều Hồng Diệp càng thích sạch sẽ, thấy như vậy một màn trong lòng đều có chút ghê tởm.

Bất quá dù sao cũng là chính mình ba ba, Kiều Hồng Diệp thở ra một hơi, tiến lên lớn tiếng nói: “Ba! Ngươi mau rời giường...”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Chương 15: Học không tốt

Beta: ᄇᄇᄇᄇ

Đầu của Kiều Úy Dân đau như muốn nứt ra, có chút buồn bực: “Nha đầu chết tiệt kia, sáng sớm gọi hồn à! Có chuyện gì thì nhanh lên nói, đừng ảnh hưởng lão tử đi ngủ!”

Trong lòng Kiều Hồng Diệp bực tức, nhưng lại hết cách với Kiều Úy Dân, chỉ có thể kiên trì nói: “Ba ba, con cùng chị xin phép nhiều như vậy ngày, hôm nay cũng không cần đi học, chỉ cần buổi tối có thể trường học là có thể, nhưng chị sớm như vậy liền đi, ba nói chị ấy có phải lại đi gặp những tên côn đồ đó hay không?”

Kiều Hồng Diệp vẫn xin phép ở nhà, lúc này lại không biết, những tên hỗn đản đó ngày hôm qua đã bị bắt quy án.

Trường học bởi vì cô kỵ Cảnh Vân Chiêu đang để tang mẹ, lại còn là học sinh, nên cố kỵ cảm xúc của cô, mới không có báo cho biết, nhưng chỉ cần cô đến trường học, Lão sư nhất định dẫn cô đến cục cảnh sát để nhận diện.

Kiều Úy Dân mơ mơ màng màng mở to mắt: “Con nói chị con đã ra ngoài rồi hả ?”

Kiều Hồng Diệp vội vàng gạt gạt đầu: “Hiện tại mới hơn bảy giờ a, liên tính ngồi xe đến thị trấn cũng sẽ quá chín giờ, ba ba, ba nói chị ấy hẳn thích cùng những tên côn đồ ở chung với nhau? Bằng không vì cái gì mà đi vội a? Đúng rồi, com, com cũng chưa làm . .”

Nhiều năm qua, đồ ăn trong nhà cùng với lớn nhỏ việc nhà đều là do Cảnh Vân Chiêu xử lý, nhưng gần đây rất kỳ quái.

Bởi vì gần đây trong nhà người tới tương đối nhiều, Cảnh Vân Chiêu không những làm com, mà còn làm được vô cùng tốt, thân thích bằng hữu cũng khen cực kỳ, nhưng những việc nhà này cũng không thấy cô làm, bởi vì chuyện vốn nhiều, cho nên cô ta và ba cũng không để ý.

Nhưng hôm nay lại rất nghiêm trọng, Cảnh Vân Chiêu năm sáu giờ đã rời khỏi giường đến phòng bếp lần qua lần lại, cô ta vốn tưởng rằng sau rời giường là có thể hâm đồ ăn lại ăn, lại không nghĩ rằng, trong nồi cháo một giọt không dư thừa, Cảnh Vân Chiêu chỉ làm cho chính mình ăn!

Không chỉ có như vậy, đêm qua cô ta kêu Cảnh Vân Chiêu giặt quần áo nhưng hôm nay tất cả đều vất ở trước cửa nhà, Cảnh Vân Chiêu vậy mà không giặt quần áo cho cô!

Cùng trước kia so sánh, trước sau chênh lệch để cho Kiều Hồng Diệp khó có thể chịu được.

Mà còn đừng nói là Kiều Hồng Diệp, liền ngay cả phản ứng của Cảnh Vân Chiêu thì Kiều Từ Châu đã chịu không nổi, ở trong phòng mắng vài câu.

Kiều Úy Dân vừa nghe lời này, đại não cũng thanh tỉnh rồi.

Mặt âm trầm, qua một lúc lâu sau mới nói: “Hồng Diệp, con đi làm com, còn nha đầu Vân Chiêu kia, chờ nó trở lại cha không đánh chết nó không được! Tuổi còn nhỏ vậy mà cùng côn đồ yêu đương, không lo học cho tốt!”

Kiều Hồng Diệp vừa nghe đến việc để cho chính mình nấu com, có chút không vừa ý, nhưng nghĩ lại thuận thế nói: “Ba, trong trường học mọi người nói chị ấy bị những tên côn đồ này bao dưỡng rồi. . . Thấy chị ấy sa ngã như vậy trong lòng con thật sự rất khổ sở, nếu không. . . Nếu không ba để cho chị ấy về nhà một đoạn thời gian, để cho chị ấy cùng những tên côn đồ này phân rõ giới hạn đi!”

Kiều Hồng Diệp tìm đập đầu nhanh hơn, cô ta nằm mộng cũng muốn để cho Cảnh Vân Chiêu về nhà, không có Cảnh Vân Chiêu, cô liền là xứng với tên thực toàn bộ danh hiệu đệ nhất, người nào cũng sẽ không nói cô ta không bằng đã chứng kia rồi !

Kiều Úy Dân vừa nghe, liếc mắt nhìn con gái một cái, không biết suy nghĩ cái gì.

Bất quá sau vài giây, liền gạt đầu nói: “Đề nghị của con cũng không phải không thể thực hiện, lão tử nuôi con nhỏ kia nhiều như vậy năm, để cho nó đọc sách đến trường cũng không phải là để cho nó đi quyến rũ đàn ông! Giữa trưa cha với con đi trường học, thuận tiện dẫn nó về nhà!”

Trong đầu Kiều Úy Dân không nhận được nhớ tới đáng người gây linh lung kia, lại cảm thấy được thân thể khó có nhận kích thích.

Vợ ông đã chết, sau này khẳng định cũng là muốn kết hôn với người vợ thứ hai.

Bất quá trong lòng ông cũng rõ ràng, đến lúc đó cưới người phụ nữ đó tuyệt đối không có khả năng trẻ tuổi, mà ông nuôi Cảnh Vân Chiêu nhiều như vậy năm, như thế nào cũng không thể không công tiện nghi cho người khác, cho dù là không thể làm chút gì, ở nhà nhìn cũng được.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Chương 16: Số tiền đầu tiên

Kiều Úy Dân tâm tư xấu xa, lúc này Kiều Hồng Diệp đương nhiên không rõ ràng lắm, suy nghĩ đến việc Cảnh Vân Chiêu sẽ không ở trường học phiên nàng, tâm tình nhất thời tốt hơn nhiều.

Dựa theo Kiều Úy Dân yêu cầu ngoan ngoãn làm bữa sáng.

Chẳng qua Kiều Hồng Diệp cho tới bây giờ đều là hai tay không dính nước, hôm nay làm đồ ăn tự nhiên là khó có thể nuốt xuống, lại bị Kiều Úy Dân răn dạy một trận.

Mà lúc này, Cảnh Vân Chiêu đã đến thị trấn.

Trên người nàng trừ bỏ tiền bạc bên ngoài để ngồi xe chỉ có mấy chục khối mà thôi, học bổng của nàng không nhiều, trong nhà lại không cho sinh hoạt phí, thỉnh thoảng dựa vào dạy học sinh tiểu học hoặc là học sinh trung học học bỏ túi kiếm một chút khoản thu nhập thêm, nhưng ngày lại quá được khó khăn.

Có điều lần này, nàng tìm được một phương pháp kiếm tiền.

Đã nhiều ngày trong nhà làm tang sự bận tới mảy tới mảy, trong nhà rất nhiều hoa quả đều đã lãng phí hư mất, mà nàng thừa dịp Kiều gia kia mấy người không có ở nhà thời điểm đem hạt giống quả táo cùng hạt giống cây quýt giữ lại, buổi tối thời điểm tiến vào không gian thử trồng một phen, hiệu quả lại là phi thường không sai.

Trong không gian kia long đầu thạch điều chảy ra nước có tác dụng trợ sản (giúp sinh trưởng nha! Các bạn đừng nghĩ linh tinh hehe), bất quá mỗi một lần đều muốn năm chắc trình độ.

Loại hoa quả phổ thông này muốn làm cho chín muồi, nước cùng Long miệng nước suối chỉ cần 500:1 tỉ lệ liền ngay có thể, nếu là hơn, kia cây ăn quả tuy nhiên sẽ không chết, nhưng dài ra quả táo lại đặc biệt lớn, nếu là lấy ra này bên ngoài, chắc chắn sẽ khiến cho không ít xôn xao.

Mà còn, nguyên bản nàng cho rằng long đầu thạch điều kia chảy ra nước đó là nước giếng, nhưng thí nghiệm sau đó mới biết được không phải.

Miệng giếng cô kia có độ lí tưởng cực kì cao, có khả năng trực tiếp dùng để uống, không cần đến bên ngoài tiếp dụng nguồn nước khác, vô cùng tiện dụng.

Xuống xe sau đó, Cảnh Vân Chiêu tìm một địa phương heo lành, đem cái sọt chuẩn bị trong không gian đem ra, bên trong chất đầy giỏ quả táo, mà cái sọt này còn lại là uống vào quả Long miệng nước suối quả táo nhánh đan thành, rất cứng cỏi.

Ngay cả này trên trăm cân gì đó lưng ở sau người, trầm rất nặng.

May mà nàng muốn đi địa phương cũng không xa, không quá bao lâu liền đỡ xuống gánh nặng, mở quán.

Cây quýt giá bán thiên thấp, nàng cần tiền gấp, cho nên vẫn như cũ đem chúng nó ở lại bên trong trong không gian đầu, mà những quả táo này, lại hồng lại tròn, nhìn qua so với trong siêu thị đầu bán những cái này lại vẫn muốn nhìn thật tốt nhiều, khẳng định được bán.

Không quá 10 phút, quả nhiên có người đã đi tới.

“Quả táo này bán thế nào?” Người tới sờ sờ quả táo kia, vẻ mặt thích, để sát vào vừa nghe, cảm thấy được nhà này quả táo mang theo một cổ hương vị say nồng tươi mát, không giống nhà khác, dính đầy các loại nông được, phía trên nhan sắc đều có chút kỳ quái.

Kiều gia tất cả thứ cần thiết đều là do Cảnh Vân Chiêu chọn mua, bởi vậy cũng biết phổ biến giá cả.

“A di, quả táo sáu khối một cân.” Cảnh Vân Chiêu lộ ra một tia mỉm cười, khách khí nói.

Tuy nói không tiện nghi, nhưng này quả táo chất lượng tốt, đồng dạng giá cả so với nhà khác nhưng là hào quá nhiều.

Nữ nhân vốn là đối với chủ quầy nữ sinh tuổi trẻ này có chút tò mò, lúc này nghe thanh âm khách khí, trong lòng đối với Cảnh Vân Chiêu cũng sinh ra một tia hảo cảm, cũng không do dự, nhặt hơn mười quả táo bỏ vào bọc.

Những thứ này quả táo một đầu phổ biến lớn hơn một chút, tuy nói số lượng không nhiều lắm, nhưng đảo mắt Cảnh Vân Chiêu liền buôn bán lời 30 đồng tiền, có nữ nhân này dẫn đầu, phía sau sinh ý lại càng càng phát ra tốt.

Ngắn ngủn khoảng ba bốn giờ, liền đem cái sọt bán sạch không còn một mảnh.

Lần mò trong túi hơn bảy trăm khối, Cảnh Vân Chiêu trong lòng đều đã dâng lên một chút kích động.

Kiếp trước sống nhiều như vậy năm, nàng đều thay người khác sinh sống, ở bên ngoài làm vài phân công, nhưng trên tay mình vẫn như cũ là thân không một xu.

Mà đời này, nàng nhất định không thể để cuộc sống giống như trước!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chương 17: Chợ được liệu

Chương này tặng bạn Hàn Lâm Mộc

Ở một bên nhóm người chủ quầy hăm mộ nhìn sang, Cảnh Vân Chiêu thu thập đồ đạc rồi đi, trong lòng nàng rõ ràng, chính mình hiện tại chỉ là đứa con nít, loại này kiếm tiền phương thức thỉnh thoảng một lần còn được, nếu là thời gian dài, khẳng định là chọc người đồ mất.

Bất quá lão tổ tông dạy thư từ bên trong, có một thân luyện võ công pháp, nàng ở trong không gian luyện qua vài ngày, thể chất có chút tiến bộ, nhưng vẫn chưa đủ để tự bảo vệ mình, cho nên hôm nay vẫn là muốn cẩn thận là hơn.

“Tiểu nha đầu? Vừa mới quả táo là người bán?” Cảnh Vân Chiêu mới đi vài bước, phía sau truyền đến một tiếng thanh âm già nua quen thuộc.

Cảnh Vân Chiêu hơi nghiêng đầu, liền nhìn thấy ở bệnh viện thỉnh giáo Cam Tùng Bách lão y sư, lão nhân lúc này cả người đường trang, ngược lại như là ra ngoài tản bộ, cùng lúc ở bệnh viện công tác trạng thái hoàn toàn khác nhau.

“Cam lão y sư người như thế nào ở trong này?” Cảnh Vân Chiêu khách khí gật đầu, hỏi.

“Vừa mới nữ nhi của ta đưa chút quả qua đây, hàng xóm đều đã cảm thấy được không sai, đào mất đã bị người khác chia tiêu xong rồi, ta cái này chính chủ còn không có ăn vào a. . .” Lão y sư cười cười, “Ta có việc đi tới nữ nhân kia, chỉ có để thể bản thân ta đến xem coi, nói là một nhìn qua mười lăm mười sáu tuổi tiểu nha đầu, không nghĩ tới đúng là người.”

Cam lão y sư tò mò cực kỳ, nha đầu kia nên là vẫn còn không đến mười sáu tuổi, lại chính mình mở quầy kiếm tiền?

Bất quá cẩn thận suy nghĩ, lại có chút âm đạm, cha nàng vừa thấy đó là một thấy lợi là ham, vợ bệnh nặng ở giường khi đó nghĩ đến đều là những nhập khẩu được, thậm chí rõ ràng có cơ hội cứu vợ hắt một mạng, hắt vậy mà cũng không không đồng ý!

Thật sự là không rõ, như vậy một người nam nhân như thế nào có như vậy có hiểu biết nữ nhân.

Cảnh Vân Chiêu đối này lão y sư cũng rất có hảo cảm, “Hôm nay quả táo đều đã bán xong rồi, nếu không ngày mai giữa trưa ta vội tới người đưa chút, sự tình lần trước còn không có cảm ơn người a!”

“Việc nhỏ mà thôi, có cái gì tốt cảm ơn, mà còn nói đến cảm ơn càng nên ta cảm ơn người, đúng rồi, ta không thể bạch chiếm người kia phương thuốc thiện nghi, người cùng ta đi xem đi ngân hàng, ta lấy ít tiền cho người.” Cam lão y sư vội hỏi.

Thuốc này vừa đối với trung y sư mà nói đều là cực kỳ trân quý, mà kia còn một phương thuốc nếu là dụng tốt, tiền tài không nói đến, Ngay cả thanh danh cũng có thể kiếm thượng không ít.

Bọn hắt những thứ này làm nghề y, chưa hắt vì tiền, nhưng này trong lòng ít nhiều còn sẽ để ý thanh danh, mà còn sau này khó bảo toàn không sẽ gặp phải giống vậy người bệnh, đến lúc đó khẳng định là muốn dụng phương thuốc này, nói như vậy, này tiểu nha đầu đã có thể thiệt thòi lớn.

Cảnh Vân Chiêu đã nhiều ngày vẫn xem y thuật nhiều là một chút thời cở làm cơ sở nghề y, bên trong cũng bao gồm một chút quy củ, lão tổ tông cũng tại Nạp Linh ngọc bên trong nhắc nhở nàng tầm quan trọng phương thuốc, cho nên lúc này cũng hiểu cách làm Cam lão y sư.

Lão y sư phẩm hạnh tốt, tiền này nàng nếu là không cần, sau này hắt tất nhiên sẽ không an tâm, ngược lại là không tốt.

Chỉ là, phương thuốc là nàng cầu lão y sư xem, không hiểu thu của hắt tiền bạc, nàng lại cảm thấy quá mức lễ lnh chút.

Nghĩ nghĩ, Cảnh Vân Chiêu nói: “Tiền bạc liền không cần, bất quá ta thực có chuyện muốn xin người giúp đỡ một chút.”

“A...?” Cam bác sĩ về mặt tò mò.

“Ta nghĩ muốn mua chút dược loại, nhưng ta không ít nhiều kinh nghiệm, trên người cũng chỉ có mấy trăm đồng tiền, ta này tuổi chính mình đi mua mà nói không thể thiếu muốn bị lừa mất mưu, cho nên còn xin lão y sư người giúp giúp ta, nếu như rảnh rỗi mà nói, mang ta đi chợ dược liệu nhìn xem, người là trung y sư, khẳng định là quen thuộc.” Cảnh Vân Chiêu giải thích nói.

Nàng như vậy vừa nói, Cam Tùng Bách càng phát ra tò mò rồi.

Một tuần trước ở bệnh viện thời điểm, nha đầu kia đã nói chính mình có một sư phó, lúc ấy bởi vì lo lắng bệnh tình người bệnh, chưa kịp hỏi kỹ, hiện tại

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Thậm chí ngày đầu tiên khai giảng, liền không hiểu sao có người nói thành tích Cảnh Vân Chiêu là gian lận mà có, còn có người nói tay chân cô không

sạch sẽ, dù sao vẫn là trộm vặt móc túi, còn có người nói hỏi học sơ trng cô còn liên thích cùng nam sinh mất đi mây lại, phẩm hạnh không đứng đắn.

Bị những đồn đại này ảnh hưởng, mọi người đối với Cảnh Vân Chiêu đều là tự giác cảm kị.

Không nói nhiều, Cảnh Vân Chiêu cũng chưa bao giờ để mấy lời này trong lòng, vẫn đọc lai độc vãng, cũng không giải thích hay nói gì, thậm chí trước kia có người ở trước mặt cô vũ nhục một trận, cũng không thấy cô phản kháng.

Nhưng hôm nay, phản ứng này rõ ràng khác so với trước!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chương 20, thân thể trong sạch

Đồng học kia bị Cảnh Vân Chiêu nhìn chăm chăm cảm thấy sợ hãi, vội vàng cầm lấy tay đồng học bên cạnh rồi đi, sợ Cảnh Vân Chiêu bị kích thích làm ra chuyện kinh khủng gì đó.

Cảnh Vân Chiêu khẽ cắn môi, kiếp trước cô chính là không quá lo những lời đồn đại này, chuyện nhảm là một chuyện, cho nên mới dẫn đến tất cả mọi người đều hiểu lầm cô!

Nhớ tới gương mặt buồn nôn kia của Kiều Úy Dân, lúc này Cảnh Vân Chiêu nào dám chần chờ? Trục tiếp chạy về phía văn phòng.

Còn chưa đi tới cửa, liền nghe được giọng nói bá đạo của Kiều Úy Dân.

“Những lão sư như mấy người nói cái gì làm gương sáng cho người khác, tôi xem chính là nói bậy! Tùy ý lấy Cảnh Vân Chiêu cùng những tên côn đồ kia lui tới với nhau, hiện tại tốt rồi, thân thể trong sạch đều không còn rồi, tổn thất này mấy người tính sao đây! Cảnh Vân Chiêu không hiểu chuyện, tôi thấy mấy lão sư như mấy người cũng không tốt đâu!”

“Dù sao tôi mặc kệ, hôm nay tôi muốn dẫn nó về nhà, từ nay về sau, trường học này của mấy người tôi quyết không cho nó bước vào nữa bước! Cũng may là bây giờ không có mang thai đứa nhỏ, bằng không tôi sẽ đến bệnh viện tố cáo mấy người rồi!”

Kiều Úy Dân chỉ cao ngạo nói ngang, nhất là bây giờ biết rõ Cảnh Vân Chiêu quả nhiên không có tới trường học, càng là tin tưởng tràn đầy.

Lúc này Kiều Hồng Diệp cũng đang trong phòng, nghe xong Kiều Úy Dân nói như thế, trên mặt cũng có chút khó coi.

Cô là muốn cho Cảnh Vân Chiêu đuổi học, thật không nghĩ làm cho Kiều Úy Dân đắc tội những lão sư này, bằng không sau này cô làm sao sống được trong trường học đây?

“Ba... Đây chẳng qua là vấn đề của chị, trong trường học nhiều học sinh như vậy, cũng không thể nhìn chăm chăm từng giây từng phút...” Kiều Hồng Diệp lập tức vì lão sư đám giải vây nói.

Lúc này Kim lão sư đã tức giận trợn trắng mắt, cho tới bây giờ chưa thấy qua người đàn ông làm ba mà vô lại như vậy.

Quả nhiên chỉ là con nuôi, nếu là con gái ruột, ông ta có thể lớn tiếng la hét như vậy sao? !

“Mấy câ miệng! Con nhỏ chết tiệt kia rốt cuộc mảy hương về ai đây hả! Nếu lại nói bậy mảy cũng đừng đi học!” Kiều Úy Dân đang nổi nóng, quay đầu vừa quát, lập tức làm cho Kiều Hồng Diệp tắt âm thanh.

“Kiều tiên sinh, Cảnh Vân Chiêu là một học sinh tốt, chuyện của em ấy chúng tôi đã điều tra rõ, mấy tên lưu manh không có quan hệ gì với em ấy...” Chủ nhiệm lau mồ hôi trên trán, giải thích nói.

Thanh tích của Cảnh Vân Chiêu như vậy, chỉ cần sau này bồi dưỡng thật tốt, không có gì bất ngờ xảy ra, nhất định có thể thi đậu trường đại học tốt nhất, hạt giống tốt như vậy, phải là vì chuyện này đuổi học, chẳng phải là đáng tiếc?

Chủ nhiệm vừa nói vừa khách khí đưa lên một ly nước trà hy vọng ông ta bớt nóng, nhưng Kiều Úy Dân sao có thể nghe lọt? Trục tiếp gạt đồ ly trà, phát ra một tiếng giòn vang chói tai.

“Gi mà không có quan hệ! Tôi là ba của nó! Tôi có thể không biết đức hạnh của nó là gì sao! Cũng chỉ có mấy người chẳng phân biệt được thị phi, thay đổi đen trắng mới sẽ tin tưởng bó! Trong trường học đều truyền khắp nơi, thật coi tôi là người ngu?”

Kiều Úy Dân vẫn như trước không có chút thu liễm.

Sắc mặt Cảnh Vân Chiêu xanh mét, bước vào trong phòng.

Lạnh lùng nhìn chằm chằm người đàn ông khoác áo da kia, tàn nhẫn nói: “Ông là cha tôi sao? Kiều Úy Dân, con ruột của ông chỉ có hai người Kiều Hồng Diệp và Kiều Từ Châu!”

Quát lạnh một tiếng làm cho những lão sư kia trong lòng chấn động, càng có lão sư vội vàng chạy ra đón, “Cảnh Vân Chiêu, em mau giải thích với ba của em, mấy tên lưu manh kia cảnh sát đã bắt được, muốn dẫn em đi nhận thức, nhất định có thể trả lại trong sạch cho em...”

Chuyện đó vừa nói, đôi mắt Kiều Hồng Diệp trừng lớn.

Bắt được? !

Hai cha con cô ta từ khi bước vào cửa không cho người ta cơ hội giải thích, căn bản không rõ ràng tung tích những tên lưu manh kia, nhất là Kiều Hồng Diệp, càng là không nghĩ tới trường học lại báo cảnh sát, trong lòng nhất thời khản trương lên.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Chương 21: không có huyết thống!

Edit: Du

Chẳng qua tuy nói khản trương, nhưng Kiều Hồng Diệp có lẽ vẫn còn một chút may mắn.

Mấy tên lưu manh kia quen biết cô ta mấy năm, trước kia cảm tình cũng không tệ, sau này cũng giúp cô ta không ít, nhất định là sẽ không khai cô ta ra đầu. . .

Nghĩ như vậy, Kiều Hồng Diệp nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Cảnh Vân Chiêu tiến vào văn phòng, nói với mọi người: “Các vị lão sư, bởi vì chuyện của em mà mọi người phải chịu ủy khuất, Vân Chiêu thật sự cảm thấy thật có lỗi, chẳng qua Vân Chiêu vẫn có chuyện phải nhờ mọi người cùng trường học giúp đỡ, chuyện ủy khuất này, em thật sự không muốn tiếp tục chịu đựng nữa!”

“Cảnh Vân Chiêu mày ủy khuất cái gì! Tao thấy mày ba ngày không bị đánh là muốn leo lên nóc nhà lật ngói rồi hả!”

Kiều Úy Dân động thủ đã thành thói quen, khi thốt ra lời này, không tự chủ được giơ tay lên, chẳng qua lúc này cánh tay cũng không có đánh vào trên mặt Cảnh Vân Chiêu trên mặt, mà là bị cô cản lại.

Một tuần trước, mỗi ngày cô đều tranh thủ một chút thời gian đi vào không gian, khoảng thời gian đó đa số cô đều vừa hấp thụ y thuật bên trong nạp linh ngọc, vừa luyện võ công, bởi vì thời gian ngắn nên không có bao nhiêu thành quả, nhưng khí lực trên tay so với trước kia lại lớn hơn nhiều.

“Tao thấy mày được lắm rồi đó! Còn biết trốn, tao không đánh chết đứa con hoang không biết liêm sù như mày là không được mà. . .” Hành động của Cảnh Vân Chiêu lập tức chọc giận Kiều Úy Dân, lập tức muốn lao đến.

Cũng may xung quanh cũng có mấy người nam lão sư phản ứng kịp thời, trong nháy mắt mấy người kiềm chế ông ta lại, chẳng qua trong lòng cũng đều phát lạnh.

Có người cha như vậy, chỉ sợ còn không bằng làm một đứa cô nhi còn tốt hơn!

“Kiều Úy Dân, bây giờ nói tôi là con hoang, chính ông thừa nhận tôi không phải là con gái của ông rồi! ? Đã như vậy, ông có tư cách gì ra lệnh bắt buộc tôi nghỉ học! Huống chi, có một số việc tôi không nói cũng không có nghĩa là tôi không biết!” Cảnh Vân Chiêu mắt lạnh nhìn ông ta, tiếp tục nói: “Các vị lão sư, mọi người biết rõ em là con gái chồng trước của Diệp Cẩm, nhưng không biết là kỳ thật Diệp Cẩm cũng không phải là mẹ ruột của em!”

“Năm đó trong lúc Diệp Cẩm mang thai, nhặt được em còn trong tã lót, vốn định vứt bỏ, nhưng có một thầy bói nói em có thể ngăn cản hung ác cho hai đứa con của bà, liền chịu đựng mà đưa em về nhà, khi đó em không biết sự thật, như thường ngày gặp ba mẹ lạnh nhạt với em như vậy còn có chút ủy khuất khó hiểu, nhưng sau này trùng hợp em đã biết chân tướng, giờ mới hiểu được nguyên nhân trong đó!”

“Bất kể như thế nào, Diệp Cẩm nuôi em hơn mười năm, em kính trọng cảm kích, bà ấy vừa mới qua đời, em vì bà ấy đốt giấy để tang không hề có một câu oán hận, chỉ có điều, Diệp Cẩm cs ân với em, nhưng Kiều Úy Dân không có! Những năm gần đây ông ta không đánh thì mắng em, tình nguyện tin tưởng lời đồn đãi bên ngoài cũng không tin lời nói của em! Hôm nay lại buộc em nghỉ học, cũng không phải bởi vì em phạm sai lầm, mà là vì trong nhà thiếu hụt một người giặt quần áo nấu cơm mà thôi!”

Hai mắt Cảnh Vân Chiêu đỏ bừng, làm cho người ta hoảng sợ.

Mà những lời nói của cô, khiến tất cả mọi người chấn kinh rồi.

Ngay cả Kiều Úy Dân cùng Kiều Hồng Diệp cũng vậy, căn bản không nghĩ tới, Cảnh Vân Chiêu đã biết thân thế của mình!

“Cảnh Vân Chiêu. . . Nói như vậy, em cùng Kiều Hồng Diệp, Kiều Tử Châu cũng không có bất kỳ quan hệ máu mủ gì hết?” Kim lão sư ngược lại hít một hơi khí lạnh, hỏi.

Nếu như Cảnh Vân Chiêu là Diệp Cẩm sinh, vậy bọn họ có lẽ còn có thể kỳ vọng Kiều Úy Dân cố kỵ vợ đã chết đối xử tốt với Cảnh Vân Chiêu một chút. . .

Nhưng bây giờ, Cảnh Vân Chiêu không có bất kỳ quan hệ máu mủ gì với Kiều gia, mà ngay cả Kiều Úy Dân cũng nói cô là con hoang, đối với “Con hoang”, Kiều Úy Dân đừng nói là tận tâm, chỉ sợ ngay cả đối xử tử tế cũng không thể rồi a!

Lập tức, vẻ mặt mấy lão sư cũng đều nghiêm túc hẳn lên.

Trước đó cố kỵ Kiều Úy Dân dù sao cũng là trưởng bối của Cảnh Vân Chiêu, mới khách khí như thế, nhưng mà hiện tại. . .

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Chương 22: không nhận người

Edit: mun

Beta: Du

Mọi người nhìn Kiều Úy Dân bằng ánh mắt chán ghét, Kim lão sư liền ghét bỏ nói thẳng “Kiều tiên sinh, chúng tôi hiện tại muốn Cảnh Vân Chiêu và nói rõ ràng chuyện này một lần..”

“Có cái gì mà phải nói, tôi muốn để cho nó nghỉ học về nhà, các người chỉ là lão sư chẳng lẽ ngăn cản được sao.” Kiều Úy Dân tức giận

“Là không thể ngăn cản, nhưng điều kiện tiên quyết là ông có tư cách làm người giám hộ của con bé mới được! Còn nữa, thành tích học tập của Cảnh Vân Chiêu rất giỏi cũng không có lấy của ông một đồng nào đến trường, con bé dựa vào năng lực của chính bản thân, ông có tư cách gì cướp đoạt quyền lợi của con bé?” Kim lão sư lại nói

“Có phải đầu óc mấy người có vấn đề hay không? Lão tử không tốn tiền cho nó đến trường nhưng nuôi nó mười mấy năm! Nó ở bên ngoài làm bậy làm bừa ảnh hưởng đến danh dự của Kiều gia chúng tôi” Kiều Úy Dân tức giận, ông ta không nghĩ làm thủ tục nghỉ học mà thôi lại phiền toái như vậy

Nếu là ngày thường có lẽ học cũng không quản, nhiều lắm là vì Cảnh Vân Chiêu sổ khổ mà thờ dài một phen, nhưng hôm nay Kiều Úy Dân náo loạn làm họ tức giận

Hơn nữa theo lý thuyết, chỉ cần có đầy đủ chứng cứ chứng minh Kiều Úy Dân không có tư cách làm người giám hộ liền có thể liên hệ lãnh đạo bên trên hoàn toàn hủy bỏ quyền giám hộ của ông ta, chỉ là nhắc tay mà thôi

“Ông nói tôi ở bên ngoài làm bừa? Tốt, Kim lão sư vừa cũng nói, đã bắt được mấy tên côn đồ nói vậy hiện tại thẩm vấn chắc cũng đã xong dù sao hiện tại tôi cũng cần ký tên, vậy thì cùng đi hỏi kết quả là được” Cảnh Vân Chiêu lạnh nhạt nói

“Đi thi đi, chết không hối cải, mày chờ đó cho lão tử, chờ mày về nhà, tao đánh chết mày” Kiều Úy Dân hung tợn nói

Cảnh Vân Chiêu cũng không sợ, về nhà? Cô không hẳn sẽ trở lại nơi gọi là nhà kia!

Chuyện Cảnh Vân Chiêu ồn ào rất lớn, thêm nữa trong trường học lời đồn đại nhảm không ngừng, cô lại là học trò ưu tú nhất nếu xử lý không thích đáng đối với danh dự trường Nhật Trung cũng bị ảnh hưởng. Vậy nên hiệu trưởng dẫn theo Kim lão sư cùng Cảnh Vân Chiêu và Kiều Úy Dân trực tiếp đến đồn cảnh sát

Bởi vì có liên hệ trước, vừa đến đã có cảnh sát đem tư liệu cho họ

“Cảnh Vân Chiêu đồng học, là mấy tên du côn này đúng không?” Nhìn một lúc, cảnh sát hỏi.

Cảnh Vân Chiêu cau mày cô cố gắng nhớ lại ký ức kiếp trước lúc chuyện này xảy ra, nghĩ nửa ngày cô vẫn cảm thấy thiếu một người “Chú cảnh sát, chủ nhiệm em nhớ rõ là sáu người, hiện tại chỉ có 5 người... Với lại, người còn lại kia chính là đại ca bọn họ đều nghe lời anh ta...”

Cảnh sát vừa nghe, cũng cả kinh “Cháu nhớ không lầm chứ?”

“Không có, người đàn ông kia tuổi cũng không lớn, hơn hai mươi, đeo bông tai, bộ dáng tạm được cũng không có gì đặc biệt....” Cô từ từ nói

Không có gì đặc biệt mới phiền toái, biến người mệnh mông sao mà tìm được?

Không chừng những người này bị bắt, anh ta đã trực tiếp trốn đến nơi khác

Thật ra tội này cũng không tính lớn, nhất là những tên côn đồ kia còn là vị thành niên, nhưng vấn đề là trước đã có cảnh sát tận mắt nhìn thấy bọn hắn muốn thực hiện hành vi cưỡng bức, nếu bị kết tội, về sau cả đời đều rửa không sạch tội.

“Aizzz, cái này cũng không dễ điều tra, mấy tên du côn ở trấn không có tên tuổi, trước kia cũng lắm là làm chút chuyện xấu nhỏ, liền không nghĩ giờ to gan như vậy... Bất quá cháu yên tâm, cảnh sát chúng tôi sẽ tận lực vây bắt người đó, chỉ sợ là lâu như vậy, sợ là đã chạy xa rồi”

Cô cũng hiểu điều này, chỉ là có chút đáng tiếc mà thôi

“Hừ! Cái gì chạy xa rồi? Cảnh Vân Chiêu mày giả ngu hả! Hôm nay mày mới hơn 7 giờ liền ra cửa, buổi chiều mới đến trường học, trong lúc này làm gì chứ! Mấy tiếng đồng hồ, tao thấy là mày đi gặp tên côn đồ làm chuyện xấu kia thì có.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Chương 23: đừng về nhà!

Edit: Dung

Kiều Úy Dân luôn luôn càn quấy như vậy, hôm nay sự thật đã chứng minh Cảnh Vân Chiêu căn bản không có chút quan hệ gì với đám lưu manh kia, sao bỏ được thể diện?

Lúc này nghe xong còn một tên chạy trốn mất, lập tức nổi đóa lên.

Cảnh Vân Chiêu nghe xong, cũng không giận ngược lại cười.

Vừa rồi chuẩn bị đến cục cảnh sát, cô cũng đã nghĩ đến Kiều Úy Dân nhất định sẽ nhắc tới chuyện buổi sáng cô không ở trường học, vì vậy trước khi đi đã mượn điện thoại trong văn phòng liên lạc với Cam lão y sư rồi.

Có điều cũng may Cam lão y sư lưu lại số điện thoại cho cô, nếu không bây giờ thật sự là nhảy vào sông Hoàng Hà cũng không rửa sạch!

“Chủ nhiệm, Kim lão sư, vẫn phiền toái mọi người chờ thêm chút nữa, người buổi sáng ở cùng với em rất nhanh sẽ đến đây.” Cảnh Vân Chiêu nói.

Cảnh Vân Chiêu nói không được bao lâu, liền thấy một ông lão đi về phía cô.

“Thì ra là Cam lão y sư!” Kim lão sư lập tức thở dài một hơi.

Cảnh Vân Chiêu cũng chính thức giới thiệu, nói: “Vị này chính là bác sĩ Cam Tùng Bách, nhậm chức ngay tại trong bệnh viện huyện, thanh danh nhân phẩm, tuyệt đối là số một số hai, lời ông ấy nói tuyệt đối không có khả năng là giả, sáng nay tôi đến thị trấn vừa đúng lúc gặp phải ông ấy, bởi vì tôi cảm thấy hứng thú với đông y, nên cùng ông ấy đi dạo trong cho được liệu, sao ở trong mắt Kiều Úy Dân, Cam lão y sư liền biến thành tên côn đồ!?”

Kiều Úy Dân lập tức ghen đỏ mặt.

Như thế nào cũng không nghĩ tới, người tới sẽ là ông già này!

“Thì ra là Kiều tiên sinh a. . . Chúng ta cũng không phải lần đầu tiên gặp mặt, có mấy lời tôi nói thẳng, lúc trước tôi thấy đứa nhỏ này đưa ra phương thuốc, tin chắc phương thuốc đó có thể cứu vợ của ông, nhưng ông lại không chịu dùng, lúc ấy tôi đã cảm thấy ông là một người không biết phân rõ phải trái, lại không nghĩ rằng ông không chỉ vô tình vô nghĩa với vợ mình, ngay cả một đứa bé cũng nhẫn tâm như vậy. . .” Cam Tùng Bách thở dài nói.

Một mạng người, cũng là bởi vì sự cố chấp của ông ta mà mất.

Hôm nay Cam Tùng Bách vừa ra trận, Kiều Úy Dân muốn há mồm mấy vạn lần cũng không cách nào tiếp tục nói hươu nói vượn.

Mặc dù trong lòng của ông vẫn là cảm thấy Cảnh Vân Chiêu đang nói dối, cũng biết không có chứng cứ, đến mức một bụng tức giận, chỉ có thể thôi, nhắc chân liền chuẩn bị rời đi.

Chẳng qua người còn chưa đi, chủ nhiệm trường học cũng đã đi trước một bước.

Càng trực tiếp mời ông ta tới thị trấn, hy vọng họ quyết định lại quyền giám hộ một lần nữa.

Trần Ninh Hương này thậm chí là địa phương nhỏ bé trong huyện Hoa Ninh, xử lý những chuyện này cũng không phức tạp, mấu chốt là có trường học nhúng tay, sau đó nói rõ nguyên do, lúc này muốn quyết định!

Bây giờ Cảnh Vân Chiêu mới mười lăm tuổi nhiều mà thôi, không cha không mẹ, không anh không chị, người chịu trách nhiệm giám hộ cô tạm thời tùy do trên huyện ủy gánh chịu.

Từ nay về sau, Kiều Úy Dân còn muốn lấy tư cách bố dượng làm chút chuyện căn bản là không thể nào!

Một loạt chuyện phát sinh cực nhanh, thậm chí Kiều Úy Dân cũng không phản ứng kịp, tất cả cũng đã muốn kết thúc, những chứng cứ kia cũng đã hoàn toàn chứng thực tốt, còn muốn lật lọng cũng không kịp rồi.

“Không nhận ông đây là cha nữa rồi đúng không? ! Tốt! Tốt! Từ hôm nay trở đi mày cũng đừng về nhà!” Kiều Úy Dân thở hổn hển, ném ra một câu liền trực tiếp rời đi.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu cuối cùng cũng nhẹ nhàng thờ ra.

Trùng sinh đến bây giờ, cuối cùng đã giải quyết xong vấn đề quyền giám hộ, từ nay về sau, Kiều Úy Dân còn muốn như kiếp trước có tâm tư đen tối với cô đã không thể rồi.

Mà cô sớm đã chuẩn bị cho tốt, muốn rời khỏi Kiều gia, vì vậy giấy tờ này kia cũng đã đặt ở trong không gian, quần áo chỉ lấy theo mấy bộ mà bản thân kiếm tiền mua được, còn lại những thứ kia là của Kiều Hồng Diệp, cô tự nhiên cũng không có khả năng tiếp tục thu.

Sau này, bình thường học ở trường, còn thứ bảy chủ nhật cô đã có ý định từ lâu, không gian lớn như vậy, cô tùy tiện tìm một chỗ trốn vào đi ngủ là được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiều Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chương 24: Có thêm ông nội

Edit: elizabethcill

Cảnh Vân Chiêu ý lại sự chuẩn bị của trường học, nhưng Cam lão y sư và Kim lão sư hiển nhiên không nghĩ như vậy.

“Cảnh Vân Chiêu, căn nhà của cô gần trường học, trong nhà cũng không có người ngoài, cô thấy em về sau không cần trọ ở trường, trực tiếp ở cùng cô đi, cũng thuận tiện chiều cô em.” Kim lão sư giảng giải.

Đứa nhỏ mới mười lăm tuổi mà thôi, nếu ở trong trường học, không có trường bồi quan tâm, như thế nào cũng cảm thấy thiếu chút gì đó.

Cam lão y sư nghĩ, cũng nói: “Nói ra, ngược lại tôi cũng có phòng ở gần trường học mấy người. . .”

Cảnh Vân Chiêu kinh ngạc nhìn qua, chỉ nghe Cam lão y sư nói tiếp: “Căn nhà cũng không lớn, ba phòng ngủ một phòng khách, trước mắt cũng có hai người ở, một là cháu gái của ta, một là cháu trai của ta, hai người cũng đến trường, mà còn khéo là, cùng người tuổi tác cũng ngang nhau, có điều bọn hắn còn nhỏ, không muốn cùng người lớn ở cùng nhau, người nếu là nguyện ý cũng có thể tiếp cận nào nhiệt, có điều căn nhà này có là thu phí. . .”

Kim lão sư vừa nghe thu phí, nhất thời nhũ lông mày, vừa muốn mở miệng, liền bị Cam lão y sư ngăn cản.

“Phí tổn là ba điều kiện, điều thứ nhất, thành tích phải có tên trong top 20, thứ hai, mỗi tháng ta sẽ tiến hành khảo sát phương diện y học, cường độ không lớn, nhưng nhất định phải vượt qua kiểm tra, điều thứ ba là, mỗi tháng phải đi theo ta đến khám bệnh tại nhà ít nhất một lần.”

Cam Tùng Bách nói xong, Cảnh Vân Chiêu liền hiểu.

Cháu gái cùng cháu trai của Cam Tùng Bách, chắc là không nghe quản giáo, muốn chính mình sinh hoạt, miễn cho người lớn tham gia liền không có tự do, cho nên Cam Tùng Bách liền yêu cầu ba điều này, giống như là thích hợp làm cho bọn họ sinh hoạt thoải mái mà lại tránh cho bọn hắn quá phận nhàn rỗi.

Có điều là hẳn như vậy vừa nói, Cảnh Vân Chiêu đích xác động tâm rồi.

Nếu ở trường học, buổi tối tiến vào không gian liền cần đề dặt cẩn thận, mà Cam Tùng Bách y thuật không lợi hại lão tổ tông, nhưng dù sao cũng là lão y sư đã vài thập niên.

Cô hiện tại vừa mới khởi bước, nếu có thể cùng ông ấy quan sát đến khám bệnh tại nhà, đối với cô cũng có ích.

Chỉ là, nói là phí tổn, trên thực tế hữu ích vô hại, nàng không thể vô duyên vớ chiếm tiện nghi.

Sắc mặt Cảnh Vân Chiêu nghiêm túc, mở miệng nói: “Cháu cũng không bác sĩ kêu người, cả gan gọi người một tiếng ông nội Cam, người nói căn nhà cháu xác thực cực kỳ thích, có điều là sư phụ từng dạy cháu, vô công bất thụ lộc, người giúp cháu rất nhiều, nếu không duyên cớ nhận lòng tốt của ông cháu thật sự bán khoán, mà còn sư phụ cũng lưu lại cho cháu một chút tiền bạc, sau này từng tháng cháu có thể giao cho người một chút tiền thuê nhà. .”

Cam Tùng Bách sắc mặt cũng nghiêm túc, “Cháu cũng đã kêu ông nội Cam, ông đây liền nhận cháu làm cháu gái! Có đạo lý nào ông nội lấy tiền thuê nhà của cháu gái? Nếu người bán khoán, về sau thường tới giúp việc cho ta, ta không cho người tiền công không được sao! ?”

Cảnh Vân Chiêu sững sốt, nhất thời đỏ mặt.

Vừa mới sốt ruột, đứng là đã quên một tiếng “Cam ông nội” này còn có một ý tứ khác.

Có điều là Cam Tùng Bách tính tình hiền lành, y thuật cao minh, thấy nàng cũng chỉ có vài lần mà thôi, lại không tiếc giúp đỡ, có thể nói nàng kiếp trước sống hai mươi mấy năm, bên người cũng không có trường bối nào đảm đương(mặc cho) được như hần vậy.

Trong lòng không khỏi mềm nhũn, cứ cười nói: “Được! Ông nội, sau này người cứ việc sai bảo là được!”

Câu ông nội này kêu trong trẻo, Cam Tùng Bách vui.

Xoa đầu Cảnh Vân Chiêu, quay đầu nói với Kim lão sư: “Lão sư, xấu hổ, ta cháu gái này thích y thuật người cũng biết, sau này theo cháu trai cháu gái ta cùng một chỗ cũng có thể kết giao bằng hữu, người yên tâm đi, Vân Chiêu là đứa bé ngoan, ta đảm bảo về sau không để cho đứa nhỏ này chịu bất kỳ ủy khuất nào, cũng phiền toái người về sau trong trường học nhiều hơn chiếu cố rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chương 25: nhân phẩm không có vấn đề

Edit: ๖๖๖๖๖

Kim lão sư có chút há hốc mồm, không nghĩ tới tiết mục “Ông cháu” quen biết nhau này tùy ý như vậy .

Chẳng qua trong lòng cũng có chút vui vẻ, có thêm một trường bối yêu thương, dù sao vẫn là tốt, huống chi Cam Tùng Bách là bậc thầy trung y nổi danh trong huyện thành, dòng dõi y hương, Cảnh Vân Chiêu lại thích y thuật, nhất định là trăm lợi không hại.

Chuyện đã định thì phía sau càng đơn giản hơn.

Hôm nay cô không cần đi học, cho nên ở trong trường học thu dọn chút giường đệm, buổi tối liền trực tiếp đi đến nhà trọ của Cam Tùng Bách.

Cam Tùng Bách muốn đưa cô qua, chẳng qua nghe nói Cam Tùng Bách và cháu trai cháu gái của ông từng có ước định, nếu như không phải là thời gian “Thu phí”, dù có chuyện gì cũng không được tùy tiện quấy rầy, bởi vậy cũng chỉ là gọi điện thoại báo cho biết một chút.

Kia cư xá tên là “Ôn Hinh Hoa Uyển”, cũng không lớn, phòng như tên, nhìn qua đơn giản nhưng ấm áp.

Hiện tại cô ở tầng năm, nghe nói còn tặng kèm lầu các nhỏ, phía trên có nhiều loại hoa cỏ, chờ qua mấy tháng thì hương thơm đầy phòng.

Cảnh Vân Chiêu nhẹ nhõm lên lầu, gõ cửa, rất nhanh có một nữ sinh mặc áo ngủ hình thỏ mở cửa.

“Chị họ nuôi?” Nữ sinh hỏi.

Cảnh Vân Chiêu khước miệng gật gật, nghe xưng hô là lạ, có điều vẫn kiên trì nhẹ gật đầu.

Gật đầu một cái, trong nháy mắt bị túm vào cửa, chỉ nghe nữ sinh nói tiếp: “Em là Tô Sở, nghe ông ngoại nói chị lớn hơn em hai tháng, cho nên coi như là chị họ của em. Anh họ đang trong phòng đọc sách, anh ấy tên Cam Cận Thần, lớn hơn chúng ta một tuổi... Lúc học tiểu học vì lưu lại, cho nên học cùng năm với chúng ta! Em nghe rất nhiều về chị, Cảnh Vân Chiêu, người đứng đầu trường học của chúng ta!”

Cảnh Vân Chiêu có chút kinh ngạc, lần đầu tiên có người biết rõ cô là ai, còn cũng không tránh khỏi có chút kiêng kỵ.

Thấy Cảnh Vân Chiêu kinh ngạc, Tô Sở lại lái nhai nói: “Là ông ngoại nói cho em biết, ông nói hôm nay chị đi cục cảnh sát, những tên lưu manh đã bị bắt, sự thật chứng minh những lời đồn đãi kia không có bất cứ quan hệ nào với chị, mặc dù em cũng không rõ ràng lắm lúc đầu là có chuyện gì xảy ra, nhưng ông ngoại em nhìn người chuẩn nhất, ông có thể nhận chị làm cháu gái nuôi, chứng minh nhân phẩm của chị không có vấn đề!”

Tô Sở nói xong, duỗi lưng một cái, “Chị ở bên phòng sát vách của em, bên trong quét dọn xong, chị trước làm quen hoàn cảnh một chút, em cũng muốn đi học bài chút, cách cuộc thi của ông ngoại còn có mấy ngày!”

Nói xong, chấp chạng trượt trở về nhà.

Cảnh Vân Chiêu thở ra một hơi, quan sát phòng này một lần.

Phòng ở cũng không nhỏ, khoảng 120m, phòng bếp buồng vệ sinh đều rất đầy đủ, chỉ là trong phòng có chút lộn xộn, các loại đồ ăn vặt, còn có rất nhiều sách, quả thật là bữa bộn một mảnh.

Mở ra phòng của cô cũng có chút thích.

Gian phòng phía mặt trời, bức màn là màu vàng, trong sáng vô cùng, giường, giá sách tủ quần áo cũng đều đầy đủ hết, thoải mái đến cực điểm.

Lúc trước ở Kiều gia, phòng cô ở là phòng nhỏ nhất, bên trong màn hoặc là bình hoa trang trí một ít, cũng là hàng tiện nghi rẻ tiền cô cố mua được, nếu không nhìn qua không có chút nào cảm giác ấm áp.

Đơn giản sửa sang lại đồ trong phòng một chút, càng cảm nhận không khí ấm áp của nhà.

Làm ầm ỉ một ngày, ban ngày mưa đồ vật còn chưa sửa sang lại, sau khi khóa cửa lại cô trực tiếp tiến vào không gian.

Trong không gian, mấy cái túi được sắp gọn gàng, nhìn qua những hạt giống kia dường như càng thêm giàu có sinh cơ.

Cảnh Vân Chiêu cầm lấy cái xẻng nhỏ, dựa theo trình tự gieo trồng ghi bên trong nạp linh ngọc lấy những hạt giống toàn bộ vùi vào trong đất, lại dùng nước suối màu lam thúc đẩy sinh trưởng, liền an tâm tiếp tục học tập y thuật.

Thời gian không gian gần mười hai giờ, chỉ thấy những hạt giống kia lúc này đã thay đổi bộ dáng, bùng bùng sinh cơ, bởi vì nước suối xanh tí lệ khác nhau, độ thành thực cũng không giống nhau, nhưng vẫn thành công còn sống!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: chương 26 không gian sản sinh trùng*(côn trùng, sâu bọ).

Diện tích không gian vô cùng lớn, nhất là sau khi cô hấp thu nạp linh ngọc, cảm giác lại lớn rất nhiều hơn lúc trước cô tiến vào.

Những hạt giống này, phần lớn Cảnh Vân Chiêu chỉ mua một kg, ví dụ như đảng sâm, mặc dù số lượng không nhiều lắm, lại đủ để gieo trồng nửa mẫu, sau khi thu hoạch chế thành hoa quả khô, nửa mẫu này ít nhất cũng có chừng một trăm kg, cho dù là năm mươi đồng một kg, chỉ cần qua tay cô đem những đảng sâm này bán đi, có thể kiếm được năm nghìn đồng tiền!

Đã có không gian tiện lợi này, sau này cô có loại được gì cũng có thể trồng mau hơn rất nhiều, có lời không bồi thường sinh ý.

Tâm tình Cảnh Vân Chiêu vô cùng tốt, người bên ngoài cần hai ba năm mới có thể có được liệu thành thực, ở chỗ này thì mới mười hai giờ, nếu rời khỏi không gian, thậm chí bên ngoài cũng mới qua hơn hai giờ, có thời gian nghịch thiên này, chỉ sợ không có người biết không đồ mất.

Chẳng qua nhìn một mảng lớn được liệu này, Cảnh Vân Chiêu lại có chút đau đầu.

Tiền này quả thật kiếm nhanh, nhưng mất công sức rất lớn, như là cô có trên ngàn vạn mẫu thảo dược, chẳng lẽ đều muốn bản thân tự thu hoạch?

Cảnh Vân Chiêu nghĩ tới chỗ này, trong đầu nhớ lại một số mảnh vỡ trong trí nhớ, lập tức vui vẻ.

Trong linh ngọc cũng có đề cập tới phương diện này!

Vội vàng tập trung tinh thần, trong nháy mắt phương pháp giải quyết lập tức hiện lên.

Không gian này mặc dù là ở dị giới của lão tổ tông cũng là bảo bối, không giống không gian khác chỉ có thể dung nạp vật chết, mà diện tích không gian theo lực tinh thần cường đại mà càng rộng lớn.

Đối với Cảnh Vân Chiêu mà nói, mỗi lần cô hấp thu nạp linh ngọc, cũng như “Mở rộng dung lượng não”, lực tinh thần cũng tùy theo trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Nếu cô muốn giải quyết phiền toái bản thân tự động thủ gieo trồng và thu hoạch, chỉ cần nhỏ một giọt máu tươi trên mặt đất, liền dẫn xuất Khí Linh trong ngọc âm không gian này ra, còn dư lại tất cả thì có Khí Linh thay cô quản lý!

Đã có phương pháp, Cảnh Vân Chiêu tự nhiên sẽ vận dụng liên tục không ngừng.

Cắn đầu ngón tay, chỉ thấy một giọt máu rơi vào bùn đất, trong nháy mắt biến mất không thấy đâu, khi nhìn qua, nơi máu tươi biến mất toát ra một khí tức màu lam.

Cảnh Vân Chiêu lui về phía sau, đảo mắt, chỉ nhìn chỗ đó chui ra rất nhiều tiểu côn trùng băng màu lam!

Nhìn những tiểu côn trùng bộ dáng đồ thịt vù vù kia, vô cùng đáng yêu, làm như đã bị máu tươi của cô chỉ dẫn, lập tức đi về phía cô.

Côn trùng băng màu lam này mới bằng ngón cái, không khỏi hoài nghi, nó nhỏ như vậy sao giúp cô làm việc.

Dường như cảm nhận được Cảnh Vân Chiêu hoài nghi, chỉ thấy trên trăm côn trùng đột nhiên bò về phía thảo dược, chỉ thấy chúng nó có tiến vào trong đất, có bò lên trên lá, ôm lá cây, thân thể nhúc nhích vài cái, một cây dược liệu lập tức bị nhổ tận gốc.

Động tác nhanh chóng, chỉ trong nháy mắt, một mảnh đất sâm lớn kia đã toàn bộ bày ở trước mặt cô.

“Cảm ơn, cảm ơn các bạn.” Về mặt Cảnh Vân Chiêu kinh ngạc.

Lúc này, chỉ thấy đám côn trùng chính tề xếp thành hàng, vênh đầu lên đứng thẳng, chậm rãi khom người chào cô, bộ dạng đáng yêu như vậy khiến trong lòng Cảnh Vân Chiêu giật mình.

Chẳng qua đã có bọn nó, hỗ trợ, Cảnh Vân Chiêu cũng hoàn toàn yên lòng, lại khiến chúng nó hỗ trợ thu toàn bộ các dược liệu thành thực khác.

Không gian có công năng giữ tươi, bởi vậy muốn phơi nắng những dược liệu này thành hoa quả khô tự nhiên là không thể nào, vì vậy những dược liệu này, Cảnh Vân Chiêu chỉ có thể bán toàn bộ thực phẩm tươi sống, muốn kiếm đủ tiền, mua một phòng ở, mới có thể giải quyết.

Trong không gian ba ngày sau, bên ngoài là sáng sớm ngày thứ hai, vừa đúng thời gian đến trường, lúc này Cảnh Vân Chiêu mới đi ra ngoài.

Ngoài cửa, Tô Sở đang đợi cô, còn Cẩm Cận Thần, vẫn không có nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Chương 27: Lòng lang dạ sói

Tô Sở thay một chiếc áo bành tô màu hồng, mang một đôi giày tinh xảo, mà Cảnh Vân Chiêu thì mặc một bộ quần áo thể thao bình thường nếu so sánh, bộ đồ của Cảnh Vân Chiêu tiện nghi giá rẻ hơn nhiều.

“Chỉ họ, màu này không thích hợp với chị, da chị trắng, mặc đồ đỏ hoặc là màu trắng khẳng định rất đẹp!” Tô Sở không chút keo kiệt khích lệ cô.

Bộ dáng của Tô Sở xinh đẹp, giống như em gái đáng yêu nhà bên, Cảnh Vân Chiêu cũng có thể tưởng tượng trong trường học Tô Sở hẳn là tốp người được hoan nghênh.

Có điều trong mắt Tô Sở, Cảnh Vân Chiêu để cho cô kinh điển.

Cô thấy Cảnh Vân Chiêu rất nhiều lần, giống như các buổi lễ trong trường học, đều là cô làm học sinh đại biểu diễn thuyết, mỗi một lần giọng nói nhàn nhạt, mặc kệ phía dưới nói về cô như thế nào, cũng không chút hé răng.

Kỳ thật bộ dáng Cảnh Vân Chiêu rất đẹp, trước đây nhìn qua cảm thấy trên người không có khí chất gì, có chút cảm giác ảm đạm, nhưng bây giờ sao cũng cảm thấy như biến thành một người khác, mặc dù chỉ mặc đồ thể thao, cũng đã vô cùng có khí chất.

“Không ăn điểm tâm sao?” Cảnh Vân Chiêu không có ý kiến gì về bộ quần áo này, hỏi.

“Trong nhà chỉ có mì ăn liền. . . Hôm nay anh họ đi trước, bằng không em sẽ có cháo ăn. . .” Về mặt Tô Sở đau khổ nói.

Khóe miệng Cảnh Vân Chiêu giật giật, thờ dài.

Bây giờ thời gian còn sớm, Cảnh Vân Chiêu để cho Tô Sở chờ, chính mình đi nấu cháo cho hai người.

Tâm tình của Tô Sở như một đứa trẻ, vừa thấy Cảnh Vân Chiêu nhận làm cơm tới thuận tay, nhất thời mở miệng nói: “Chị họ, trước kia ở nhà mỗi ngày đều là chị nấu cơm à? Chị nấu cháo ngon hơn anh họ rất nhiều!”

Anh họ Cam Cận Thần kia năng lực nấu cơm chỉ tốt hơn cô một chút, đáng vẻ không giống như Cảnh Vân Chiêu làm được như vậy, thơm ngon ngào ngạt!

“Sau này muốn ăn chị giúp em làm là được.” Cảnh Vân Chiêu cười cười, nói.

Nếu không phải lúc quan trọng từ trước đến nay Cảnh Vân Chiêu rất ít nói chuyện.

Một buổi sáng chỉ có Tô Sở một mình không ngừng lải nhải, ngay từ đầu Cảnh Vân Chiêu còn có kiên nhẫn trả lời mấy câu, nhưng về sau phát hiện, Tô Sở này có lối suy nghĩ khác người, hai người nói chuyện thường thường không có chung tiết tấu, từ từ cũng chỉ đáp lại theo tiếng, làm người lắng nghe.

Ăn xong điểm tâm, hai người đi đến trường học.

Bên ngoài, ánh mặt trời vô cùng tốt, dường như ăn mừng tân sinh là cô.

“Xem kia, Cảnh Vân Chiêu. . .” Vừa vào trường học, đột nhiên có người thấp giọng kêu cầu.

“Ngày hôm qua Kiều Hồng Diệp trở về thì ở trong lớp khóc, tớ hỏi rất lâu cô ta mới nói, thì ra Cảnh Vân Chiêu cũng không phải là mẹ cô ta sinh, là Kiều gia nhặt về, có điều ngày hôm qua ba của Kiều Hồng Diệp không phải tới náo loạn sao, còn đi cục cảnh sát, sau cùng nghe nói Cảnh Vân Chiêu có ý muốn dọn đi ra ngoài, nói cách khác, phân rõ giới hạn với Kiều gia rồi. . .” Một nữ sinh nhỏ giọng nói.

Giọng nói tuy nhỏ, nhưng phạm vi vài bước xung quanh cũng nghe được rõ ràng.

Cảnh Vân Chiêu nhìn lướt qua nữ sinh kia, có chút ấn tượng.

Nhất Trung này là trường học tốt nhất trong huyện Hoa Ninh, bộ phận cao nhất chỉ hơn hai mươi lớp học, cô học ban nhất, Kiều Hồng Diệp học ban hai ở cách vách.

Hai người hai lớp học cách gần đó, lại là “Người một nhà”, cho nên thường xuyên có chỗ so sánh, cô nhớ rõ kiếp trước, cũng là nữ sinh Lữ Giai này nói nhiều, thường thường đi theo bên cạnh Kiều Hồng Diệp, nếu Kiều Hồng Diệp bị nhiều ủy khuất, thay Kiều Hồng Diệp xuất đầu, hung hăng nói xấu cô một trận.

Lúc này Lữ Giai vẫn như cũ giống kiếp trước, mặc dù nhìn Cảnh Vân Chiêu, vẫn vô cùng đắc ý, ngược lại còn nói lớn tiếng.

“Có chút người, cho rằng thành tích tốt là có thể muốn làm gì thì làm, vậy mà còn tự ra ở riêng! Mặc dù không phải cha mẹ ruột, nhưng ân tình còn lớn hơn cha mẹ ruột, vậy mà nói không cần là không cần, thật chưa thấy qua người nào lòng lang dạ sói như vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 29: Chương 28: là muốn làm mẹ kế?

“Lữ Giai cậu nói nhỏ thôi. . .” Tiếng của những nữ sinh khác lập tức nhắc nhở.

Mặc dù mấy cô cũng không thích Cảnh Vân Chiêu, nhưng dù sao cũng không có xích mích gì với Cảnh Vân Chiêu, huống chi ngày hôm qua ba của Kiều Hồng Diệp đến quây, trong lòng mọi người đều không thoải mái, cũng chưa từng thấy người đàn ông nào mặt dày như vậy.

“Mấy người đừng kéo tôi!” Lữ Giai không nghĩ được nhiều như vậy, vẫn không đổi sắc mặt, tiếp tục nói: “Tôi không có làm chuyện sai tại sao phải nhỏ giọng! Mấy người cũng không nghĩ, mặc dù cô ta không phải là chị ruột Kiều Hồng Diệp, nhưng được Kiều gia nuôi lớn đến bây giờ, hoàn thành trường học thứ nhất, có tư cách gì không nhận cha mẹ! Hơn nữa, ngày hôm qua chú Kiều tức giận như vậy cũng là có nguyên nhân, nếu không phải cô ta ở một chỗ với mấy tên lưu manh, cũng không trở thành như vậy!”

“Cậu nói bây bạ gì đó! Những lưu manh kia đã bị bắt, không có chút quan hệ gì với chị họ!” Một bên Tô Sở nghe xong, nhất thời xù lông.

Thật sự không hiểu, vì sao có người cứ thích bịa đặt chuyện như vậy!

Về mặt Cảnh Vân Chiêu nhân nhật, ngăn Tô Sở ở sau lưng, trực tiếp đi về phía Lữ Giai.

“Cậu ở cùng một chỗ với tôi sao? Cậu biết cuộc sống trước kia của tôi hả? Hay là cậu có thuật đọc tâm biết rõ trong lòng tôi nghĩ gì đó? Nếu như không có, cậu có tư cách gì thay Kiều Úy Dân nói chuyện? Ừm~ hiện tại Kiều Úy Dân tang vợ đó, cậu đối xử tốt với Kiều Hồng Diệp như vậy, là muốn làm mẹ kế hả?” Cảnh Vân Chiêu trực tiếp trả lời.

Mặc dù ở kiếp trước, Lữ Giai này cũng là bạn thân khuê mật của Kiều Hồng Diệp.

Nếu như nói khảo thí đầu tiên cô đã đoạt đồ vật của Kiều Hồng Diệp, chọc cô ta ghen ghét thì cô sẽ không lời nào để nói, nhưng cô chưa bao giờ nhắm vào Lữ Giai, cũng chưa bao giờ gây ra bất cứ tổn thương gì.

Lữ Giai không chỉ một lần lấy danh nghĩa bạn thân ra mặt hạ thấp cô đi không đáng một đồng, trước kia cô giả bộ như không nghe thấy không phát hiện không rảnh mà để ý, nhưng bây giờ không có khả năng!

Mọi người dù sao cũng là nữ sinh mười lăm mười sáu tuổi, Lữ Giai nghe nói như thế trong nháy mắt mặt đỏ lên.

“Tôi mới không có! Cậu chính là một người con hoang dựa vào cái gì nói tôi như vậy!” Giọng nói của Lữ Giai run rẩy, sợ người khác tin tưởng lời nói của Cảnh Vân Chiêu.

Cô giờ tay lên, chỉ vào Cảnh Vân Chiêu, một bộ dáng muốn đánh nhau, ngược lại có chút dọa người.

Hình tượng Lữ Giai và Kiều Hồng Diệp hoàn toàn khác nhau, tuy rằng cũng là tóc dài, nhưng nhìn qua cũng không phải rất đẹp, khuôn mặt bình thường, bởi vì thời kỳ trưởng thành, trên mặt có chút mụn đậu, màu da không đẹp như Kiều Hồng Diệp.

Hôm nay tức giận lên, chỉ cảm thấy mấy chỗ mụn đậu kia đều muốn bật đi ra, bộ dáng dữ tợn, Cảnh Vân Chiêu nhìn muốn buồn nôn.

“Tôi là con hoang, cho nên tôi đáng chết, nên bị khi dễ sao?” Cảnh Vân Chiêu đưa tay hung hăng đánh vào cánh tay đang chỉ của cô ta xuống, “Tôi không thích người khác chia vào người của tôi, mà còn là đồ bẩn!”

“Cô không biết xấu hổ! Nói ai là đồ bẩn!”

Từ trước đến nay Lữ Giai rất miễn cảm với khuôn mặt của mình, lúc này bị Cảnh Vân Chiêu nói như vậy, thì không chịu nổi, vừa nói xong, cũng không để ý người bên cạnh ngăn trở, trực tiếp đánh tới Cảnh Vân Chiêu.

Bộ dạng giương nanh múa vuốt như một bà điên, đưa tay đánh tới khuôn mặt của Cảnh Vân Chiêu, nếu như trước trùng sinh có lẽ Lữ Giai còn có thể thực hiện được, nhưng bây giờ, Cảnh Vân Chiêu ở trong không gian cũng hao phí không ít thời gian luyện võ, mặc dù công phu mèo quào cũng không tính là gì, nhưng khí lực hay phản ứng, đều mạnh hơn nữ sinh nhỏ Lữ Giai nhiều.

Chỉ thấy cô đưa tay bẻ ngón tay của Lữ Giai, hung hăng kéo, người xung quanh mơ hồ nghe được âm thanh “Răng rắc” truyền đến.

Lữ Giai bị đau, “Á á” kêu vài tiếng, nước mắt cũng tuôn ra.

Chương mới chương mới, mong mọi người nhiệt tình ủng hộ, em đã trở lại =))

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Chương 29: Đánh thành trẻ sơ sinh béo ú

Edit: Du

Bị Cảnh Vân Chiêu kiềm chế hai tay, Lữ Giai lại bắt đầu dùng chân, hoảng hốt đạp tới cẳng chân.

“Rầm!”

Còn không có nhìn thấy chân, cả người đã bị Cảnh Vân Chiêu trực tiếp quăng ngã.

Tình cảnh hai người này đánh nhau mặc dù không phải vô cùng đồ sộ, nhưng dù sao cũng là sáng sớm, học sinh đều tụ tập ở trong sân trường, rất nhanh kéo thành một đoàn, một đám nhìn tình cảnh trước mặt hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ thấy hai chân Cảnh Vân Chiêu bước qua, ở trước mặt mọi người trực tiếp cưỡi ở trên người Lữ Giai, “Chát chát” đó là tiếng hai bàn tay tát vào mặt

người!

“Giải thích!” Ngừng đánh, lạnh giọng quát.

Lữ Giai bị đánh có chút mơ hồ, cho tới bây giờ cô ta không nghĩ tới có một ngày sẽ ở trước mặt các bạn học bị người khác tát vào mặt!

“Mày là con hoang! Con hoang không có lương tâm! Còn ngủ với người khác . . .” Lữ Giai trừng mắt thật to, nhưng chết sống không chịu cúi đầu.

Về mặt Cảnh Vân Chiêu càng đáng sợ, cười lạnh, “Biết tung tin đồn nhảm có tội gì không? Miễn cho cô sau này lắm đường lỡ bước, hôm nay tôi sẽ để cho cô nhớ!”

Nói xong, tay kia hung hăng vung mạnh, rõ ràng tiếp tục đánh xuống.

Liên tục mấy bạt tay, mặt Lữ Giai như nổ đom đóm, nước mắt ào ào chảy xuống, hai gò má đau nhức nóng lên, nói cũng nói không nên lời.

Cảnh Vân Chiêu không có khuynh hướng bạo lực, nhìn Lữ Giai không mở miệng, cũng không ra tay lần nữa, rõ ràng đứng lên.

Chẳng qua đánh liên tiếp mấy bạt tay, cũng một lát sau, thời điểm bảo vệ chen lấn vào, Cảnh Vân Chiêu đã im lặng đứng ở nơi đó, vừa nhìn vào thấy như hiền lành dễ bắt nạt.

“Mấy đứa cũng chỉ là nít chơi chơi không lo học giỏi! Sáng sớm đã đánh nhau, mau đi tới văn phòng với tôi!” Về mặt bảo vệ tức giận nói.

Nhất là nhìn chằm chằm Cảnh Vân Chiêu, về mặt càng không tốt,

Ngày hôm qua thì ba cô, quậy tới ông không thể nào bình yên, hôm nay cô lại như thiêu thân lao ra ngoài, trước kia cảm giác đứa nhỏ này ít nói, điềm tĩnh, mà lúc này. . . Nhìn nữ sinh kia xem, mặt cũng sưng lên, thật sự là đáng thương!

“Bác, phiền bác lấy theo băng ghi hình.” Cảnh Vân Chiêu cũng không phản kháng, chẳng qua lúc gần đi nhìn bác bảo vệ nói.

Sở dĩ cô dám quang minh chính đại đánh trở về không phải vì cô tức giận, mà cô biết rõ nơi này có camera theo dõi.

Cô đánh người là không đúng, nhưng cô chỉ mạnh mẽ để không bị đánh mà thôi.

Gây sự trước là Lữ Giai, người động thủ trước cũng là cô ta, cho tới nay nói năng lỗ mồm trước mặt mọi người cũng chỉ có một mình cô ta mà thôi!

Mà cô, chẳng qua là bị ủy khuất, nếu không phản kháng, chẳng lẽ phải đợi bị Lữ Giai chọc thành vai mặt hoa(trong tuồng hát thời xưa)?

Nghe Cảnh Vân Chiêu nói, bác bảo vệ có chút không hiểu được.

Chẳng qua suy nghĩ một chút, cảm thấy tám phần mười cũng cần lấy camera đến nhìn một cái, lúc này để cho người khác đi trước, còn chuẩn bị một phen.

Cảnh Vân Chiêu là khách quen văn phòng này, bây giờ bảo vệ còn nói cô đánh người, nhất thời lại thành tiêu điểm.

Giáo viên của hai lớp, lập tức đối địch lên.

“Cô Kim, không phải tôi nói, học sinh ban của mấy người quá không tuân thủ quản lý giáo dục rồi, quả thật là phần tử bạo lực. . . Chuyện ngày hôm qua tôi còn chưa lấy lại tinh thần, hôm nay lại gây chuyện, truyền ra ngoài cũng không tốt . . .” Giáo viên ban hai tận tình khuyên bảo.

Mặc dù cô cũng thích Cảnh Vân Chiêu, nhưng dù sao trước mặt học trò của mình, nói thế nào cũng không thể hướng về “người ngoài”?

Hơn nữa, chuyện này vừa nhìn thì biết Lữ Giai ăn một.

Nói ra, Cảnh Vân Chiêu ra tay thật độc ác, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn bị đánh như vậy, đầu tay một tầng rồi một tầng, cũng đã sưng giống như trẻ sơ sinh béo ú rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Chương 30: phòng vệ chính đáng

Edit: gDuz

Sắc mặt cô Kim cũng có chút khó xử, trong lòng suy nghĩ, có lẽ ngày hôm qua Cảnh Vân Chiêu vừa trải qua biến cố lớn như vậy, trong lòng chịu đựng áp lực quá lớn mới như thế...

“Cảnh Vân Chiêu, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Cô Kim nghiêm túc hỏi.

Cảnh Vân Chiêu cũng không cảm thấy thái độ cô Kim có gì không ổn, dù sao vị nữ giáo viên này nổi danh xử sự công bằng, cô ấy không có mở miệng trực tiếp trách cứ, đã là vô cùng tín nhiệm cô.

“Cô Kim, đánh người là em không đúng, em xin lỗi bạn ấy trước.” Long mày Cảnh Vân Chiêu giãn ra, nhìn về phía Lữ Giai mặt mũi bầm dập mở miệng nói: “Thật xin lỗi.”

Thốt ra lời này, không đợi người khác mở miệng, Cảnh Vân Chiêu lại nói: “Nhưng mà em không hối hận, hơn nữa em cũng chỉ là phòng vệ chính đáng.”

Lập tức, cô Kim có chút tròn tròn mắt.

“Có ý gì? Chẳng lẽ là... Lữ Giai ra tay trước?” Giáo viên ban hai lập tức kinh ngạc nói.

Lúc này Lữ Giai khóc thỏ không ra hơi, mặt vừa sưng đỏ người, căn bản không nói được lời nào.

“Hôm nay vừa vào cửa trường học, Lữ Giai vừa trào phúng vừa châm biếm nói xấu em, em đáp lại vài câu, không biết làm sao bạn ấy tức giận, chia vào người của em mắng con hoang, lão sư, bị cha mẹ ruột vứt bỏ không phải lỗi của em, không phải ai sinh ra cũng là con hoang đâu, thử hỏi lời nói vũ nhục như vậy nếu rơi trên người mọi người, mọi người không tức giận sao?” Cảnh Vân Chiêu chậm rãi nói.

“Cho nên em đánh người?” Cô Kim hỏi.

Nếu chỉ có vậy, về tình có thể tha thứ, chỉ là ra tay không khỏi quá độc ác chút.

“Không có.” Về mặt Cảnh Vân Chiêu kiên định: “Bạn ấy nói chuyện, em đáp lại câu, chọc bạn ấy tức giận, đưa tay muốn bắt mặt của em, mọi người cũng đã thấy chiều dài móng tay bạn ấy rồi, nếu quả thật cào trúng mặt em, mặt mày trầy xước là tất nhiên, em cũng không thể mặc cho bạn ấy vừa đánh vừa mắng, cho nên mới ra tay với bạn ấy, nhưng không nghĩ tới bạn ấy cũng chỉ là hồ giấy, ra tay trước lại không đánh được em mà thôi.”

Thốt ra lời này, mấy thầy cô đều có chút bó tay rồi.

Cũng không nhìn được nhìn móng tay Lữ Giai, quả thật dài đến dọa người.

“Lữ Giai, có phải chuyện giống như Cảnh Vân Chiêu nói hay không?” Giáo viên ban hai đau đầu hỏi.

Lữ Giai nghe xong, khóc gật đầu, lại lắc đầu, “Em không, không có đánh tới cô ta...”

Đâu chỉ không có đánh tới? Tay mới đưa tới thì bị kim chế, phía sau chính là Cảnh Vân Chiêu một người ra tay!

“Cậu không đánh tới tôi bởi vì tôi né kịp thời, nếu như tôi phản ứng chậm? Trong lòng cậu có lẽ rõ ràng khuôn mặt nó quan trọng với nữ sinh như thế nào!” Cảnh Vân Chiêu hừ lạnh một tiếng, không chút khách khí trả lời.

Lúc này, đột nhiên mấy thầy cô ở đây cảm thấy, Cảnh Vân Chiêu dường như đã thay đổi.

Trước kia mỗi lần ở trước mặt giáo viên, cũng đều rất yên tĩnh, tùy ý an bài, có đôi khi bị ủy khuất cũng không nói, nếu như không phải là thành tích tốt, mấy thầy cô cũng không nhớ tới có một người như cô.

Nhưng bây giờ, tính tình so với trước kia, cũng có cá tính rồi.

Vừa nghĩ tới khuôn mặt, Lữ Giai chỉ mình mặt: “Cô giáo.. Cô ta cũng không thể đánh em thành như vậy...”

“Trên đường em cũng xin lỗi nhưng bạn ấy không có đáp ứng, lại tiếp tục mở miệng mắng em, dưới tình huống như vậy em mất đi lý trí xúc động cũng là chuyện bình thường, hơn nữa, nếu như ngay từ đầu Lữ Giai không có khiêu khích, em cũng sẽ không như vậy, còn có chuyện đâm lưu manh kia, em không rõ ràng chuyện này vì cái gì còn có thể để cho Lữ Giai với mấy người khác ăn nói bậy bạ, cảnh sát cũng đã công bố chân tướng rồi, mà mấy người đó còn vũ nhục em như vậy, là muốn tạo thành tổn thương lần thứ hai cho em sao! ? Nhất là Lữ Giai, hành vi bịa đặt sinh sự của bạn ấy đã sinh ra ám ảnh trong lòng em, mặc dù bạn ấy chưa trưởng thành, nhưng nếu em kiện lên cấp trên, người giám hộ của bạn ấy cũng phải gánh trách nhiệm đúng không?”

Hết chương 30.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 32: Chương 31: Làm rõ lời đồn

Edit: DươngPhiPhi

Tuy nói cần đến sự can thiệp của pháp luật nhưng xem ra cũng không phải nhận trách nhiệm gì nặng nề lắm, nhưng mà khẳng định cũng sẽ phải nộp chút tiền phạt.

Cảnh Vân Chiêu nói vô cùng chính xác, từng âm thanh phát ra làm cho Lữ Giai sợ đến phát run lên.

Cảnh sát sẽ công bố chân tướng? Chân tướng là cái gì... Trong lòng có chút khó hiểu, không phải mọi người đều nói Cảnh Vân Chiêu có quan hệ ở âm với mấy tên côn đồ sao, chẳng lẽ... Không phải?

Cô Kim thở dài một hơi: “Chuyện này thầy đã thương nghị cùng cấp trên, tin đồn trong trường học lan truyền rất nhanh, cho nên sẽ làm rõ sự việc này qua radio vào giờ thể dục buổi sáng lấy lại công bằng cho em...”

Một học sinh tốt, nếu bị những lời đồn này hủy hoại, về sau sẽ oán hận trường học này như thế nào?

“Lữ Giai, về nói bố mẹ em đến đây một chuyến đi!” trong lòng giáo viên ban hai vẫn còn bức tức, lại nói: “Em bị thiệt thòi, nhưng sao làm ra cái chuyện không thể nói lý được như thế này, Cảnh Vân Chiêu có đặc tội với em sao? Em không biết tường tận mọi việc mà lại bịa đặt như vậy, em có biết như vậy bạn ấy sẽ chịu nhiều ảnh hưởng không tốt hay không...”

Thầy giáo ban hai nói, bảo an đem camera đến sau khi nhìn rõ mọi người cũng không có nói thêm ý kiến gì.

Tuy nói không có tiếng, không biết bọn họ nói cái gì, nhưng có nhiều học sinh ở quanh đó như vậy chỉ cần tùy tiện gọi một hai người qua đây là có thể làm sáng tỏ các loại nghi vấn.

Cảnh Vân Chiêu đánh người có chút tàn nhẫn, nhưng người động thủ trước là Lữ Giai, nếu không phải Cảnh Vân Chiêu tránh được, trên mặt sợ phải chịu thương tổn không nhỏ.

“Thưa thầy, em...” Lữ Giai há miệng thở dốc, ý đồ phản kháng.

“Đừng nói nữa, cha mẹ em nhất định phải tới một chuyến, bây giờ em lên phòng y tế đi, mới còn nhi mà đã như vậy sau này còn có thể hung giữ đến mức nào nữa!” Thầy giáo ban hai hầm hừ nói, trong lòng không quá thoải mái.

Bạn học cùng lớp mà từ người ngoài đến gây sự, lại tự mình ăn thiệt thật sự là không có tiền đồ rồi!

Cảnh Vân Chiêu mấp máy miệng, không nói thêm một câu nào nữa, hiện giờ sự tình công đạo đã xong rồi, nói với thầy Kim một tiếng sau đó rời khỏi phòng.

Tô Sở đứng ngoài cửa ngóng xem bên trong xảy ra chuyện gì, vừa nhìn thấy cô xuất hiện hai mắt trở nên sáng ngời “Chị thật là tuyệt nha! Làm cho Lữ Giai trở tay không kịp, còn chưa tính đến chuyện nó còn phải gọi bố mẹ đến đây nữa chứ! Khả khả, thật hả giận mà!” Tô Sở cười ngửa tới ngửa lui, không có chút hình tượng nào.

Cảnh Vân Chiêu bắt đầu nhìn cô ta một cái, nói: “Cũng thật may mắn, nếu như ở đó không có camera thì tôi cũng không làm như vậy.”

Cô cũng không phải con ngốc, nếu không có chứng cứ nhất định kẻ yếu sẽ chiếm thế thượng phong, cho dù cô có nói như thế nào cũng không có ai tin tưởng.

Tô Sở thè lưỡi, tóm Cảnh Vân Chiêu không chịu buông tay.

Bạn học xung quanh đi qua đều cảm thấy kinh sợ trước một màn này.

Cũng không biết có phải gần đây cô không hợp với phong thủy của trường học hay không, Cảnh Vân Chiêu luôn đọc lại đọc văng không thích nói chuyện với người khác, không chỉ đánh người mà vẫn có thể rút lui an toàn, vậy mà vẫn có bạn bè? Mà nữ sinh kia còn là hoa hậu giảng đường nữa chứ!

Nhất Trung lớn như vậy, cơ hồ là hội tụ toàn bộ tài tử mỹ nữ của huyện.

Mọi chuyện đều được qua các bảng xếp hạng, bỏ qua bảng thành tích còn có bảng hoa hậu giảng đường cùng bảng hot boy.

Trong bảng hoa hậu giảng đường, Tô Sở dùng hình tượng em gái nhỏ đáng yêu(loli) lấy hạng ba trong bảng xếp hạng, bề ngoài của cô trên chốc nhóm người học trường chú ý.

Tiểu nữ sinh Tô Sở này có nhân duyên rất, nhưng cách cô chọn bạn chơi cũng rất có tiếng đó là không bao giờ làm bạn với kẻ hai mặt, hôm nay lại ở một chỗ cùng Cảnh Vân Chiêu, không thể không kỳ quái.

Chẳng lẽ, Cảnh Vân Chiêu này thực không giống như lời đồn đại?

Không khí chung quanh Cảnh Vân Chiêu trở nên có chút quỷ dị, mặc cho ai coi bọn họ đều là ánh mắt đánh giá khó hiểu.

Có điều ánh mắt cũng không có ác ý, cho nên Cảnh Vân Chiêu cũng cảm thấy vui mừng.

Không quá bao lâu, các học sinh đều đi đến sân thể dục.

“Đạo này trong trường học không hề thiếu lời đồn đãi khó nghe, ảnh hưởng vô cùng không tốt...” Giọng nói của giáo viên chủ nhiệm phát ra từ cái loa nhỏ vô cùng nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Chương 32

Edit: Du

Chủ nhiệm mới nói một câu, học sinh phía dưới đã xì xào bàn tán.

“Không phải nói Cảnh Vân Chiêu chứ.”

“Nhất định là vậy rồi, ngoại trừ cô ta, gần đây cũng không có người nào náo ra chuyện gì đâu, nhất là ngày hôm qua, mấy cậu không có nhìn thấy ba của cô ta như thế nào đâu, trừng mắt rồi gào lên nói Cảnh Vân Chiêu đang ở cùng bọn lưu manh, vốn chỉ là nhấn lại, nhưng ngày hôm qua nháo thành như vậy có khi đó là sự thật!”

Mà ngay cả bên cạnh Cảnh Vân Chiêu, cũng có không ít người đang nói về chuyện này.

“Học sinh bên dưới hãy im lặng!” Giọng nói của chủ nhiệm lớn hơn, tiếp tục nói: “Đối với chuyện lưu manh gần đây, bạn học Cảnh Vân Chiêu đã nói với trường học để báo cảnh sát, những người kia cũng đã bắt được, sau khi thẩm vấn xác nhận không có bất cứ quan hệ nào với Cảnh Vân Chiêu, vốn hai bên cũng không biết nhau, nên không có liên quan gì tới chuyện “yêu sớm”, cho nên từ hôm nay trở đi, trường học hy vọng mọi người quản lý tốt miệng của mình không nên ăn nói - bịa chuyện, tất cả thầy cô của lớp cũng xin chú ý, nếu như phát hiện có học sinh nào vẫn còn gây chuyện từ việc không đâu, nhất định phải nghiêm túc giáo dục...”

Thời gian còn lại vẫn là chủ nhiệm không ngừng phát biểu, thẳng đến cuối cùng, chỉ rõ nói: “Bạn học Lữ Giai ban hai ở trường học gây chuyện, phê bình ở đây một lần coi như cảnh cáo nếu như còn tái phạm thêm lần nữa thì sẽ bị phạt nặng!”

Vừa nói xong các học sinh ở phía dưới ồn ào hẳn lên.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu nhẹ nhàng thở ra, trong mắt cũng hiện lên vài phần kích động.

Rốt cuộc không giống kiếp trước, để bản thân bị nhục nhã, có miệng cũng không thể biện giải được cho chính mình!

Đứng trong hàng ngũ học sinh, thân thể Kiều Hồng Diệp hưng hăng chấn động, trong lòng có chút không cam lòng, cô ghét nhất là chuyện mọi người đều nghe theo Cảnh Vân Chiêu, giống như bây giờ vậy tất cả mọi người đều cảm thấy Cảnh Vân Chiêu chịu không ít ủy khuất!

Cô ta có ủy khuất gì sao? Là ba mẹ cô nuôi Cảnh Vân Chiêu nhiều năm như vậy, dù là một con chó cũng phải biết báo ân chứ!

Kiều Hồng Diệp dùng ánh mắt chán ghét nhìn chằm chằm Cảnh Vân Chiêu.

Trong lòng Cảnh Vân Chiêu hiện lên một cảm giác kỳ quái, quay đầu nhìn, cũng đúng lúc đối diện ánh mắt của Kiều Hồng Diệp, sau một khắc, khóe miệng Cảnh Vân Chiêu cong lên, không hề có độ ẩm, lạnh lùng làm cho người ta hốt hoảng.

Trong lòng Kiều Hồng Diệp nhảy dựng, lúc này khí thế yếu đi không ít, mắt tròn trăng lên, lại quay đầu đi chỗ khác.

“Hồng Diệp cậu làm sao vậy?” Vừa thấy sắc mặt Kiều Hồng Diệp có chút không đúng, bạn học bên cạnh lập tức hỏi.

“Không có chuyện gì, ánh nắng mặt trời quá gay gắt nên tớ cảm thấy chóng mặt.” Kiều Hồng Diệp cảm thấy trong đầu “Ồng ơng”, cảm thấy vô cùng bức bối, thuận miệng nói một câu.

Học sinh kia nhíu mày cũng không nói nhiều.

Mới sáng sớm, mặt trời ở đâu ra? Dù cho giữa trưa, nhưng cũng không phải mùa hè, sao có thể phơi nắng đến choáng váng chứ? Hơn nữa, về mặt Kiều Hồng Diệp cũng quá dọa người rồi, dường như muốn ăn thịt người, cũng không ai đắc tội với cô ta!

Cảnh Vân Chiêu nhìn một màn này, chỉ lạnh nhạt cười cười liền xoay đầu lại.

“Cảnh Vân Chiêu, thật xin lỗi, hai ngày trước tớ nói bậy về cậu không ít, nhưng tớ không phải cố ý, vốn tớ nghĩ cậu...” Trên đường trở về lớp, đột nhiên có một nữ sinh ngăn cản Cảnh Vân Chiêu, áy náy mở miệng nói.

“Hiện tại rõ ràng sự thật thì tốt rồi, không sao.” Cảnh Vân Chiêu cười nói.

Cô rất tính toán chỉ li với kẻ thù, nhưng đa số người trong trường học, vốn không có ác ý với cô, không cần phải vẫn cảm lấy không tha, huống hồ nữ sinh này còn tìm tới cửa nói xin lỗi, cũng chứng minh thanh danh của cô đã chuyển biến tốt đẹp.

“Lần đầu tiên tớ nói chuyện với cậu đó! Vốn tất cả mọi người nói cậu hung dữ đó, bây giờ tớ mới phát hiện, căn bản không phải như vậy! Hơn nữa thành tích của cậu tốt như vậy... Sau này tớ có thể mượn bài ghi chép của cậu không?” Về mặt của nữ sinh kia lập tức buông lỏng xuống, lại nói.

“Không có vấn đề.” Cảnh Vân Chiêu cũng không thường ở chung với người khác, lúc này có vẻ lời nói ít đến đáng thương.

Chẳng qua nụ cười của cô lúc này làm cho không ít người choáng váng, ngay cả chính cô cũng không phát hiện ra một điều không ít nam sinh nhìn cô mà đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Chương 33.

Edit: Du

Trước đó vài ngày Cảnh Vân Chiêu xin nghỉ, bây giờ trở về lại là lấy hình tượng hoàn toàn khác nhau, làm cho trong ban tràn ngập sự hưng phấn.

Mặc dù thành tích của Cảnh Vân Chiêu tốt, nhưng vì ở trong ban không được hoan nghênh, trước kia ai cũng không muốn ngồi cùng bàn với cô, cố tình cô lại rất cố chấp, cuối cùng dứt khoát dọn xuống bàn cuối cùng ngồi một mình, không ai nói gì.

Nhưng hôm nay, Cảnh Vân Chiêu vừa vào cửa, lại quý dị phát hiện bàn học của mình không có.

“Cảnh Vân Chiêu! Vị trí của cậu ở chỗ này!” Trong đám người, một nam sinh đột nhiên hô một câu.

Nhìn theo nơi người đó chỉ, Cảnh Vân Chiêu ngẩn người.

Vị trí kia chính là “Đường Hoàng kim” trong lớp, nếu cô nhớ rõ không sai thì, ngồi cùng bàn là lớp trưởng, phía trước là lớp phó học tập, phía sau cũng là học sinh có thành tích thực tốt, có thể nói, một lớp này những người đứng đầu gần như đều tụ tập ở nơi đó.

Kể cả người ngồi cùng bàn với lớp trưởng.

Cảnh Vân Chiêu nhíu mày.

Tường Hạ, thành tích vẫn luôn tốt, vẫn là đội trưởng đội bóng rổ, ngay cả những gì nổi bật trong trường đều có người này, có điều thứ tự cũng không đứng trước thôi.

Cảnh Vân Chiêu nhớ rõ hần như vậy, cũng không phải vì người này quá ưu tú, do kiếp trước chính là hần điên cuồng theo đuổi mình, vốn là muốn theo đuổi đến cuối cùng lại dứt khoát vứt bỏ làm cô tuyệt vọng, cuối cùng không nghĩ tới khi cô trước một bước vào ngục giam, thì về mặt hần cười nhạo nói cho cô biết chân tướng.

Mặc dù khi đó người này vẫn theo đuổi không bỏ, nhưng cô cũng vẫn không động tâm, chỉ là trong lòng có chút cảm động thôi.

Lại không nghĩ rằng người làm cô cảm động, chẳng qua muốn lợi dụng cô để kích thích Kiều Hồng Diệp, gần như làm sinh mệnh cô không có ánh sáng càng thêm hóa thành hư ảo.

Cảnh Vân Chiêu vốn định cự tuyệt, nhưng nghĩ đến việc làm kiếp trước của Tường Hạ, trực tiếp đi qua ngồi xuống.

“Cánh Vân Chiêu, trước kia mọi người hiểu lầm cậu, tôi thay mặt cho các bạn trong lớp xin lỗi cậu, hơn nữa vị trí này khá tốt, sau này trong vấn đề học tập có cái gì không hiểu, chúng ta cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau.” Tường Hạ đứng lên, diễn trò trước mặt mọi người nói.

“Cám ơn lớp trưởng.” Cánh Vân Chiêu khách khí nói, trên mặt cũng không có kích động như trong tưởng tượng củ Tường Hạ.

Lúc này, trong lòng Tường Hạ có chút không thoải mái.

Nữ sinh trong lớp thâm yêu hấn vẫn rất nhiều, rất nhiều người đều muốn ngồi ở bên cạnh hấn, bây giờ hấn chủ động để cho Cánh Vân Chiêu ngồi, nhưng cô một chút phản ứng cũng không có?

Chẳng qua đang diễn trò trước mặt các bạn học, hấn cũng không có thái độ không tốt, vẫn giữ khuôn mặt tươi cười ngồi xuống.

“Cánh Vân Chiêu, tôi nghe nói cậu không ở trong nhà? Là cãi nhau với cha mẹ nháo sao? Kỳ thật, làm cha mẹ rất yêu thương con cái, chỉ là phương thức khác nhau thôi, cậu cũng không cần quá để ý, chờ đến tối thứ Sáu trở về nhà nhẹ nói lời xin lỗi, cũng không có gì, chuyện này.....” Tường Hạ ngồi xuống, thì lú rú nói.

Đột nhiên Cánh Vân Chiêu phát hiện, thì ra Tường Hạ này vẫn luôn là sinh vật khiến người chán ghét như vậy, chẳng qua kiếp trước cô không nhìn ra mà thôi!

Mở sách vở ra, Cánh Vân Chiêu cũng không ngẩng đầu lên, dường như không nghe thấy.

“Sao cậu không nói lời nào? Có phải trong lòng khổ sở hay không? Kỳ thật cậu cũng không cần như vậy, Kiều Hồng Diệp ở lớp kế bên không phải là em gái cậu sao, nhìn cậu ấy rất ngoan ngoan hiểu chuyện, cậu giải thích với cô ấy một chút, để cậu ấy về nhà nói giúp cậu mấy câu, khẳng định ba cậu sẽ tha thứ cho cậu, nếu cậu thật sự không muốn, tôi cũng rất vui giúp cậu, kết thúc khóa học tôi sẽ nói với Kiều Hồng Diệp, nói câu xin lỗi mà thôi, cũng không có gì khó.....”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: chương 34

edit: ๖๓D๖๓

Về mặt của Tường Hạ rất chân thành, phối hợp với ánh mặt trời, quả thật làm cho người ta cảm giác tốt bụng, nếu thật cô muốn làm hòa với Kiều gia, nói không chừng sẽ bị về mặt của cậu ta làm cho cảm động.

Chỉ có điều, hôm nay Tường Hạ cũng không phải người đàn ông tâm cơ kiếp trước, không khỏi quá coi thường cô rồi.

Xin lỗi Kiều Hồng Diệp? Trừ khi đầu óc cô bị úng.

“Lớp trưởng, bình thường cậu đều như vậy với mọi người hả?” Về mặt Cánh Vân Chiêu bình thản mở miệng.

Tường Hạ sững sờ, trên mặt có chút ửng hồng: “Cũng không phải, tôi không phải sốt ruột cho cậu sao, dù sao sau này hai ta ngồi cùng bàn, chuyện của cậu cũng là chuyện của mình, tôi sẽ giúp cậu, cậu yên tâm đi..”

Nói xong, chống lại đôi mắt lạnh nhạt của Cánh Vân Chiêu.

Đột nhiên cậu ta phát hiện, vốn là nữ sinh cậu luôn xem thường, quả thật lớn lên làm cho người ta nhìn nhiều hơn, làn da rất trắng, làm cho người ta cảm giác rất sạch sẽ, có điều khí chất nhìn qua lạnh lùng, không dễ ở chung như Kiều Hồng Diệp, có cảm giác khí thế vô cùng mạnh mẽ, nữ sinh mà, nên như y như là chim non nép vào người, hiểu chuyện thì sẽ đáng yêu hơn.

Cánh Vân Chiêu không giãn lại cười: “Hóa ra ánh mắt lớp trưởng không tốt lắm, tôi thật không biết cậu từ đâu nhìn ra tôi sốt ruột, hơn nữa chỉ ngồi cùng bàn mà thôi, cũng không phải vợ chồng, nói mập mờ như vậy không tốt lắm đâu?”

Đều là đứa nhỏ 15, 16 tuổi, Tường Hạ nghe xong hai chữ “Vợ chồng” này, thì đỏ mặt.

Lại có chút tức giận.

“Tất cả mọi người là bạn học..” Muốn mở miệng giải thích.

“Lớp trưởng, nếu như cậu thích Kiều Hồng Diệp lớp bên cạnh, vậy hãy cố gắng lấy dũng khí theo đuổi là được, lúc đó tôi sẽ không nói với cô giáo cậu yêu sớm đâu, nhưng phiền cậu đừng kéo tôi xuống nước, còn có tôi không thích người khác cách tôi quá gần, cho nên mời cậu sau này đừng đụng đồ vật

nào trên bàn của tôi." Cảnh Vân Chiêu dứt khoát trực tiếp, giọng nói không lớn, nhưng mỗi chữ đều vào người Trương Hạ làm cho cậu phát mộng.

Tuổi này đúng là rất sĩ diện, thực tế nam sinh như Trương Hạ, sau khi làm lớp trưởng càng hy vọng mình có thể luôn là ánh sáng rực rỡ trong mắt bạn học, thậm chí có thể có nhiều ánh mắt ái mộ từ nữ sinh.

Nhưng Cảnh Vân Chiêu nói cái gì? Không thích người khác kéo cô xuống nước, càng không thích người khác cách cô quá gần!

Gần? Trương Hạ nhìn tay của mình, chẳng qua chỉ hơi qua một chút, một chút mà thôi, chỉ đụng một góc nhỏ của quyển sách kia thôi.

"Cậu, cậu thật không biết tốt xấu." Trong lòng nhất thời tức giận, Trương Hạ nói ra, giọng nói lớn hơn rất nhiều.

Mặc dù trong lớp làm âm ỉ, đám bạn họ đang xì xào bàn tán, Trương Hạ giắt cuống họng la lên, gần như tất cả mọi người đều nghe rõ.

Bởi vì Trương Hạ có bộ dạng đẹp trai, thành tích cũng không tệ, lại là lớp trưởng, cho nên nhân duyên trong lớp cũng không sai, nhất là tuổi này của nữ sinh đều thích nhìn người nam sinh làm cho người ta yêu thích, lúc này cậu ta tức giận như vậy., rất nhiều người đều cho rằng Cảnh Vân Chiêu lại làm chuyện xấu gì đó,

Mọi người có chút kinh ngạc, trong phòng một mảnh yên tĩnh.

Dường như Trương Hạ không có cảm giác người khác nhìn chăm chú, cổ gồng trắn định lại, vẻ mặt tận tình khuyên bảo nói Cảnh Vân Chiêu, tất cả mọi người là bạn học, phân biệt rõ ràng như vậy làm gì, hơn nữa tôi với với tư cách lớp trưởng có tâm muốn giúp cậu, cậu cũng không nghĩ tới, bây giờ cậu là học sinh, không có cha mẹ trợ giúp, lấy tiền ở đâu tiêu xài, ba cậu nuôi cậu nhiều năm như vậy không cần báo đáp, cậu cũng không nên làm cho quan hệ càng căng thẳng, còn nữa cậu nhìn Kiều Hồng Diệp xem, ngoan ngoãn biết bao nhiêu? Khi trở về cũng không nháo ra chuyện gì, cậu nên học tập cậu ấy một chút, ba cậu mới thương ...'

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chương 35

Chương 35

Edit:

Các bạn học không biết là chuyện gì, lúc này nghe xong Trương Hạ nói, lập tức hiểu xảy ra chuyện gì.

Cảnh Vân Chiêu khép lại sách vở, quay đầu nhìn về phía Trương Hạ, trong ánh mắt đầy lạnh lùng: "Tôi không nhìn ra là cậu đang giúp đỡ tôi đó, hơn nữa không phải ai cũng như Kiều Hồng Diệp, muốn khéo léo dịu dàng như cô ta, cậu nói vĩ đại như vậy, người biết rõ mọi chuyện thì nghĩ cậu tốt bụng, còn người không biết tình huống thế nào thì tưởng rằng cậu mới là con trai của Kiều Uy Dân ấy chứ."

"Cảnh Vân Chiêu, sao cậu có thể nói như vậy, lớp trưởng tốt bụng như vậy.." Ngồi ở phía trước Cảnh Vân Chiêu, lớp phó học tập cũng xoay đầu lại.

Lớp phó học tập tên là Diệp Thanh, lớn lên không tệ, thành tích toàn lớp đứng thứ hai, được công nhận một đôi với Trương Hạ, chẳng qua hai người bọn họ cũng không có đâm thủng lớp giấy mỏng kia mà thôi.

"Đối với cậu, lớp trưởng là người tốt, nhưng với tôi thì không liên quan gì cả." Cảnh Vân Chiêu không chút lựa chọn quay về, lại nói: "Không biết rõ người đó lại muốn tự quyết định cuộc sống của người khác, mấy người đang nghĩ mình là Thượng Đế sao! Chuyện của tôi và Kiều gia dù thế nào, tôi cũng thật hiếu kỳ có phải lớp trưởng ăn nhiều muối nên rảnh rỗi quá hay không, kêu tôi đi xin lỗi Kiều gia? Tôi muốn hỏi cậu dựa vào cái gì hả?"

Tuy cô muốn có thanh danh tốt nhưng cô sẽ không tùy ý bị người khác nhào nặn.(*khi dễ)

Thanh danh, một ngày nào đó cô cũng sẽ có, bây giờ nếu có người nhắm vào mình, cô cũng không muốn miễn cưỡng chính mình.

Khí thế lạnh lùng của Cảnh Vân Chiêu, khi tức giận càng thêm dọa người.

"Tôi nói, Kiều gia nuôi dưỡng cậu lớn đến như vậy, hơn nữa cậu không về nhà sẽ không có tiền.." Trương Hạ cũng nghẹn một bụng hỏa khí, có chút tức giận nói.

Cậu ta rõ ràng muốn tốt cho Cảnh Vân Chiêu, quả thật chưa thấy ai không biết tốt xấu như vậy, không trách được lúc trước không ai ưa, đáng đời.

Cậu ta vừa nói như vậy, trên mặt Cảnh Vân Chiêu hiện lên nụ cười lạnh.

“Lớp trưởng Tường, cậu ngẫm mình ở bên trong bình mặt lớn lên hả, đương nhiên không biết cuộc sống của người khác như thế nào, tôi không ngại nói cho cậu biết, lúc tôi còn chưa đi học đã đi làm việc, mấy người đến trường vì tương lai, còn tôi đến trường vì học bổng, học phí của tôi không lấy một đồng nào của Kiều gia, tiền sinh hoạt của tôi cũng là do tự mình kiếm được, cậu nói Kiều gia nuôi tôi lớn như vậy? Nhưng tôi cảm thấy cậu chính là đang châm chọc Kiều gia đó.”

Trong trí nhớ Cảnh Vân Chiêu, cuộc sống trước năm 15 tuổi của mình đều rất rõ ràng.

Lúc tuổi còn nhỏ, không có năng lực kiếm tiền, thì nghĩ hết cách tham gia các trận đấu, hơn nữa chuyên chọn những trận có tiền thưởng, người khác đi dự thi luôn có người nhà bên cạnh, còn cô chỉ mãi mãi có một người.

Tối sơ trung (*cấp hai), thì cần chi tiền rất nhiều, thứ 7 chủ nhật cô sẽ đi ra ngoài làm thêm, nhưng tuổi còn nhỏ nên không ai muốn, cũng phí rất nhiều công sức mới kiếm được chút tiền ít đến đáng thương.

Trước kia cô cho rằng Diệp Cẩm và Kiều Uy Dân hi vọng cô thành tài nên mới làm như vậy, nhưng bây giờ rõ ràng bọn họ không muốn lãng phí cho cô một bữa cơm hay chén cháo, mặc dù thiếu ân tình của bọn họ, kiếp trước đã trả đủ rồi.

Tương Hạ không nghĩ tới Cảnh Vân Chiêu sẽ nói như vậy, nhất thời giật mình.

Cảnh Vân Chiêu không có tiền Kiều gia đến trường? Thậm chí ngay cả tiền sinh hoạt cũng là tự mình kiếm, không thể nào..

“Tôi không quản mấy người là tốt bụng hay ác ý, nhưng từ hôm nay trở đi, tôi hy vọng không có ai giống như lớp trưởng Tường, làm bộ lương thiện, khuôn mặt khách lệ tôi quay về Kiều gia, đây là lần đầu tiên, nếu có lần sau, tôi sẽ cho cậu biết cái gì là phải trả giá thật lớn.”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Chương 36: góa phụ giàu có.

Edit: ๓D๓๓

Chương 36: Góa phụ nhà giàu

Một mảnh an tĩnh trong lớp, bị một tiếng rống mang theo uy hiếp của Cảnh Vân Chiêu làm cho kinh ngạc, nhúu mày, có một đám vẻ mặt rất phong phú.

“Đùng”. Phía sau chỗ ngồi của Cảnh Vân Chiêu, đột nhiên vang lên một âm thanh đập sách.

“Nói cho cùng! Tôi thấy Tương Hạ cậu ăn no rửng mỡ không có chuyện gì mới có thể quản đến chuyện nhà người ta! Cậu đừng cho là tôi không có nghe cậu nói gì, một bộ dạng Quan Âm Bồ Tát muốn lừa ai hả? Cảnh Vân Chiêu không muốn trở về liên quan gì tới cậu, may mà người cậu nói là Cảnh Vân Chiêu, nếu là tôi, tôi cũng không nói đạo lý với cậu, một cái tát lên mặt cậu ngay đó, cậu có tin không?” Một nữ sinh phía sau đứng lên, vẻ mặt hào phóng nói.

Cảnh Vân Chiêu cũng thoáng kinh ngạc quay đầu, nhìn nữ sinh kia, trong lòng hiện lên một chút cảm thán, ra là vậy.

Tiêu Hải Thanh! Mặc dù là kiếp trước khi cô ngồi tù, cũng nghe không ít sự tích quanh vịnh của cô ấy!

Hôm nay Tiêu Hải Thanh chỉ là đại biểu lớp thể dục ban nhất mà thôi, tính cách tùy tiện, mười phần nữ hán tử, nhưng đáng vẻ rất xinh đẹp, hoàn toàn khác với hình tượng của Tô Sở.

Thành tích của Tiêu Hải Thanh cũng không phải nổi bật, nhưng cũng không kém, hơn nữa kỳ thật cô ấy rất thông minh, chỉ là tâm tư không đặt ở trên việc học mà thôi, không thích đọc sách buồn chán.

Kiếp trước khi ở Kiều gia bị đuổi học, thỉnh thoảng có thể từ miệng của Kiều Hồng Diệp nghe được sự tích của Tiêu Hải Thanh.

Tiêu Hải Thanh không thích làm ra vẻ con gái, mặc dù không có một người bạn, sau này không biết vì cái gì lại không hợp nhau với Kiều Hồng Diệp, mấy lần Kiều Hồng Diệp ăn khổ cũng vì cô ấy.

Cô biết Kiều Hồng Diệp, lấy tính tình cô ta như vậy tự nhiên không muốn chịu thiệt, khẳng định là ở bên ngoài trộn lẫn với đám du côn tìm cách đối phó Tiêu Hải Thanh, nhưng Tiêu Hải Thanh cũng có chút quyền cước, chạy không nói, trong cơn tức giận đánh Kiều Hồng Diệp đến mặt mũi bầm dập, từ đó về sau, Kiều Hồng Diệp chỉ ở trong nhà thỉnh thoảng mắng một hai câu, hình như không dám ra tay với Tiêu Hải Thanh nữa.

Sau này cô vào tù, mấy ngày trước khi chết có xem qua một tờ báo, phía trên rõ ràng nhắc tới cô ấy, nói cô ấy là một góa phụ giàu có.

Bản tin nói, thời điểm Tiêu Hải Thanh học đại học ở kinh thành không rảnh rỗi, chuyên đi quyến rũ đàn ông, mỗi lần mới gả cho người đàn ông nào đó thì người đó chết, cô ấy thuận lý thành chương kế thừa tài sản, trở thành nhà giàu có mới.

Mặc dù, cô không biết rõ về con người Tiêu Hải Thanh, nhưng lại biết, cô ấy là một nữ sinh mạnh mẽ, hai chữ quyến rũ, tuyệt đối không phải cô ấy có thể làm được.

Đến nỗi báo chí đưa tin, chỉ có thể tin một nửa.

Mặc kệ kiếp trước kiếp này, cô đều có hảo cảm với Tiêu Hải Thanh.

Trong mắt Cảnh Vân Chiêu hiện lên nồng đậm cảm ơn, quay đầu nhìn Tiêu Hải Thanh, nói: “Cám ơn, sau này nếu có người nào không có mắt tôi trừ chọc tôi, thì tôi sẽ làm theo lời cậu nói!”

“Phải như vậy chứ! Được, sau này tôi bảo vệ cậu!” Khóe miệng của Tiêu Hải Thanh nhếch lên, đưa tay “Ba” một tiếng, cùng Cảnh Vân Chiêu đánh một chưởng, xem như kết bạn.

Cô ta cũng kinh ngạc, vốn cho rằng Cảnh Vân Chiêu là một người trời sinh bị ức hiếp, thì ra chuyện không phải như vậy, nhìn bên ngoài yếu đuối như vậy nhưng bên trong lại cất giấu một trái bom có thể nổ mạnh bất cứ lúc nào!

Về mặt Trương Hạ đen thui.

Nếu như nói trong lớp này cậu ta không nguyện ý nhất đắc tội ai nhất, ngoài trừ cô giáo Kim thì chính là Tiêu Hải Thanh.

Cậu ta cũng không phải sợ một nữ sinh như Tiêu Hải Thanh, mà là... cô ta không phân rõ phải trái.

Chỉ cần Tiêu Hải Thanh cho là đúng, chưa bao giờ sẽ nghe người khác nói lời vô nghĩa, còn nói nữa thì chính là một đám quăng vào mặt, hơn nữa cô ta chơi xấu, cho tới bây giờ đánh người xong cũng sẽ không thừa nhận, có đôi khi vì sợ bị phạt, thừa dịp không ai chú ý còn có thể thêm một cái hăm hại người khác, vô cùng gian xảo, đánh nhiều người như vậy, đến bây giờ cũng chưa bị xử phạt.

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bá Sĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Chương 37: cũng vì tốt cho cậu

Edit: ๖๓D๖๓

Nhìn khuôn mặt của Tiêu Hải Thanh, nhất thời cả người Trương Hạ ừ ừ rồi.

“Tôi cũng không có ý khác, chỉ vì muốn tốt cho cậu ấy mà thôi...” Trương Hạ bĩu môi, vẻ mặt không tình nguyện, nhìn qua giống một đàn bà.

Kiểu khí chất phác mẹ này càng làm cho Tiêu Hải Thanh khinh bỉ, liếc mắt nhìn cậu ta một cái: “Tôi không quan tâm cậu muốn tốt cho ai, dù sao đừng ghê tởm tôi và Cảnh Vân Chiêu, cậu không phải thích cùng Diệp Thanh còn có người nào đó lớp bên cạnh hợp thành một đôi sao, vậy mấy người tự gom lại đánh nhau thì tốt rồi, đừng có ra về dạy dỗ người khác!”

Cảnh Vân Chiêu cũng không nhịn được bội phục, tất cả người trong ban, chỉ sợ cũng chỉ có cô ấy có thể hung hãn cùng người khác nói chuyện mà còn để cho đối phương không có dũng khí phủ nhận như vậy.

Người con gái này, thật đúng là càng ngày càng hợp khẩu vị của cô rồi.

Kiếp trước cô tới một người bạn cũng không có, nhưng hôm nay sống lại hơn một tuần, liền gặp được Tô Sở cùng Tiêu Hải Thanh, coi như đáng giá.

“Được rồi! Cô giáo lập tức sẽ đến, mấy người có thể đừng lớn tiếng nói chuyện ảnh hưởng người khác học tập hay không!” Diệp Thanh ngồi ở phía trước bị nói đến thẹn quá thành giận, nhất thời bày ra dáng vẻ lớp phó học tập, lập tức trách cứ một tiếng.

Nhìn là đúng lý hợp tình rất lợi hại, nhưng nhìn cô ta như muốn tìm động chui vào, có thể thấy được trong lòng Diệp Thanh rất khản trương.

Cảnh Vân Chiêu cũng không phải một người thích gây chuyện, dù sao lúc này trường hợp không đúng, cũng không có tâm tư cãi nhau với Trương Hạ và Diệp Thanh.

Vẫn là Tiêu Hải Thanh, nhìn nam sinh ngồi cùng bàn với cô, trực tiếp buộc lệnh người nọ thay đổi vị trí với cô.

Lúc này mới một lát sau, Cảnh Vân Chiêu đã thay đổi chỗ ngồi hai lần, tốc độ này không ai có thể so sánh rồi.

Cô Kim vừa đi vào, cũng chỉ là liếc một cái, không chỉ có không trách cứ, ngược lại còn rất hài lòng.

Cảnh Vân Chiêu có thành tích tốt, ngồi ở phía sau sẽ ảnh hưởng sự phát triển của con bé, như vậy sao được? Nếu không phải trước kia con bé không thích ngồi chung với ai, cô hận không thể để cho Cảnh Vân Chiêu ngồi ở dưới mí mắt của mình!

Sau khi sống lại, ngày đầu tiên đi học, có chút gọn sóng đó, thì mọi chuyện rất thoải mái.

Chỉ là đến sau khi tan học, trong sách của Cảnh Vân Chiêu không hiểu sao có một tờ giấy, phía trên viết mấy chữ “Tôi cũng chỉ muốn tốt cho cậu, hi vọng cậu không tức giận”.

Mặc dù là tờ giấy không có kí tên, Cảnh Vân Chiêu nhìn kiểu nói như vậy cũng có thể đoán ra là bút tích của ai.

Thuận tay ném vào thùng rác.

Có chút người tự cho là đúng, cô lười phản ứng lại.

...

Huyện Hoa Ninh non xanh nước biếc, phong cảnh vô cùng tốt, mặc dù là bên trong thị trấn, không khí cũng là tươi mát vui vẻ, mà trên buôn bán phát triển cũng không sai, sau đó vào đêm, đèn đuốc sáng trưng, đẹp hết chỗ nói.

Cảnh Vân Chiêu từ chối lời mời của Tiêu Hải Thanh cùng Tô Sở, một mình đi bộ đến một nhà thuốc lớn, trước người, vẫn là cái sọt nhìn qua có chút thô, bên trong tràn đầy đáng sâm tươi mới.

Trên người cô quá ít tiền, muốn công việc đúng lý hợp tình, vẫn phải có năng lực nuôi sống mình.

Trước mặt là nhà thuốc Đông y lớn nhất huyện, cũng hơi chút xưa cũ, vừa mới vào đêm, bên trong ngọn đèn rất sáng ngời, nhưng rất rõ ràng thấy tình huống bên trong.

Cảnh Vân Chiêu không có tùy tiện đi vào, mà là ở bên ngoài đợi thật lâu.

Người tới người đi có rất nhiều người, đều là tới mua thuốc, còn giống cô đi bán thuốc thì lại không có ai.

Sau khi chờ hơn 1 tiếng, Cảnh Vân Chiêu thấy bên trong hiệu thuốc có một ông lão nhìn qua rất uy tín và có đạo đức xuất hiện, lúc này mới không chút do dự đi vào.

Vừa vào cửa, chỉ nhìn thấy mọi người trong phòng thuốc Đông y kia sững sốt.

Ông lão kia nhìn Cảnh Vân Chiêu, lại nhìn cái sọt cô đang cầm, vô cùng kinh ngạc, cau mày, nói: “Cô bé nhỏ, cháu... Đây là muốn bán dược liệu?”

Bạn đang đọc truyện *Cung Chiêu Nữ Bác Sĩ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.